

Michal Gajdůšek

© 2007 Michal Gajdůšek. Všechna práva vyhrazena.

URČENO POUZE KE ČTENÍ V SOUKROMÝCH PODMÍNKÁCH.
JAKÁKOLIV REALIZACE TOHOTO DÍLA JE ZAKÁZÁNA.
ZVEŘEJNĚNÍ CELÉHO DÍLA NEBO JEHO ČÁSTI JE BEZ PÍSEMNÉHO SVOLENÍ
AUTORA POVOLENO POUZE NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.FILMOVANI.CZ

1 EXT. PRAHA - RÁNO

SÉRIE ZÁBĚRŮ - VIDEOKLIP

KAMERA sleduje život ve městě na různých místech. Běží ÚVODNÍ TITULKY.

(Nejdříve celkové záběry Prahy a jejich dominant. Poté záběr z běžných - neturistických - míst.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

2 EXT. ŠKOLA - RÁNO

Vysoká škola s parkem před budovou. V parku a u budovy posedávají studenti čekající na začátek vyučování.

Ke škole přijíždí automobil, zastaví, vystoupí z něj JIRKA v doprovodu dvou holek (HOLKA #1, HOLKA #2).

JIRKA

Bohužel dámy, musíme se rozloučit, nastupuju totiž k pětidennímu výkonu trestu v tomto ústavu.

Jirka ukáže na budovu školy (ZÁBĚR na nápis „ŠKOLA...“).

HOLKA #1/HOLKA#2

Né! Nechoď.

JIRKA

Musím. -Ale dobrá zpráva je, že o víkendu budu zase volný.

Jirka se rozloučí s holkami, obě políbí, jde směrem ke škole, holky odcházejí od školy.

Jirka prochází po chodníku ke škole, studenti kolem kterých prochází, ho zdraví, on je též pozdravuje.

K Jirkovi přicházejí MARTIN a ADAM. S oběma se pozdraví, plácnou si rukama.

MARTIN

Nazdar kanče. Vidím, žes včera v noci nezahálel.

(podívá se na Holky #1,2)

JIRKA

Jak včera? Ty sem sbalil dneska.

Všichni tři se smějí.

ADAM

(k Jirka)

Čau. To si zas vůbec nespál?

JIRKA

O víkendu? -Nikdy! Spát se může ve škole, a ne o víkendu.

Všichni tři se opět smějí.

MARTIN

To máš pravdu.

Všichni tři pokračují ke škole, přijdou k nim 3 holky: SIMONA, KLÁRA, PETRA. Holky se s kluky pozdraví. Při zdavení se na sebe zadívají Martin a Klára. Jirka se zadívá Simoně na ústa.

JIRKA

(k Simona)

Co to máš na puse?

SIMONA

(necháपavě)

Co?

Jirka si přiloží prst k vlastním ústům a ukazuje Simoně místo, kde by něco měla mít.

JIRKA

Něco máš tady... takový bílý mazlavý...

Iveta si rychle sáhne do kabelky a hledá zrcátko.

JIRKA (POKR.)

Teda cos to zas měla v puse?

Dříve než se Simona podívá do zrcátka, dojde jí, že si z ní Jirka dělá legraci a strčí do něj.

SIMONA

Ty blbečku!

Všichni se smějí.

KLÁRA

(k klukům)

Tak co? Taky se tak hrozně
těšíte do školy?

ADAM

Ani nevíš jak. Vůbec jsem
nemohl dospat, jak jsem se
těšil.

MARTIN

(k Adam)

Tak na tebe to sedí.

ADAM

Co tím chceš říct?

MARTIN

Nevíš?

ADAM

To jako naznačuješ, že nevydržím
bez školy jen proto, že mi to
pálí?

MARTIN

Já nic nenaznačuju.

Adam chce něco říct, ale do řeči mu vstoupí Petra.

PETRA

No tak. Nechte toho. Jste jak
malí.

KLÁRA

Proč jak?

MARTIN

(k Klára)

Kdo je u tebe malej?

KLÁRA

Ty.

ADAM

(k Martin)

Chtěla říct, že ho máš malýho.

MARTIN

(k Adam)

A jak to může vědět?

JIRKA

Se jí zeptej.

Celá parta odchází do budovy školy, vzdalují se od KAMERY.

STŘIH:

3 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - RÁNO

Jirka, Martin, Adam, Simona, Klára, Petra a další studenti sedí ve třídě na židlích a na lavicích, baví se mezi sebou. Po chvilce vejde do třídy PROFESOR a hned začne lehkým tónem mluvit na studenty.

PROFESOR

Tak vážení, mejdan už vám skončil, víkend už je taky pryč a je tu co...?

Ze třídy vykřikne Jirka:

JIRKA

-Dovolená!

Studenti se začnou smát a zatleskají Jirkovi.

PROFESOR

Tomu co vás čeká bych rozhodně neříkal dovolená. ... Takže se koukejte pěkně posadit do lavice, nebo vás pošlu na dovolenou hned teď i s letenkou.

MARTIN

A kam poletíme?

Třída se opět směje.

PROFESOR

Není důležité kam poletíte... ale odkud vyletíte.

Studenti se postupně uklidní. Profesor si jde dát své učební pomůcky na stůl a hned se postaví před tabuli.

PROFESOR

Téma dnešní hodiny nejspíš valné většině z vás nebude nic říkat. A mnozí toto slovo uslyšíte dnes poprvé.

Přihlásí se Simona.

SIMONA
Jaké slovo?

Vykřikne Jirka.

JIRKA
Sex!

Celá třída se začne hlasitě smát.

PROFESOR
Zklam vás, ale sex to není.
-O tom už někdo z vás možná
něco četl. Téma dnešní hodiny
je - morálnost.

JIRKA
Co to je?

PROFESOR
To je to, co vy nemáte.

JIRKA
A kde se to dá sehnat?

PROFESOR
Milý pane Achlere, i kdyby se
to někde dalo sehnat, vám by
to bylo k ničemu. ...
(k studentům)
Tak kdo z vás vysvětlí vašemu
kolegovi, co to ta morálka
vlastně je?

PETRA
No... morálka je naše svědomí.

JIRKA
(k Petra)
Svědomí? To taky neznám.

PROFESOR
Musíte to pro vašeho spolužáka
upřesnit.

KLÁRA
Že nám to vlastně říká, co je
dobrý a co je špatný.

PROFESOR

(k Klára)

Kdo vám to říká? Mně tedy nikdo neříká, co je dobré a co je špatné.

MARTIN

Jak to že ne? A co zákony?

PROFESOR

Vidím, že přece jenom v těch hlavách něco máte. Zeptám se vás takto: Je někde v nějakém zákonu napsáno, že máte v tramvaji pustit sednout staršího člověka?

Studenti přemýšlejí.

PETRA

Přímo v zákoně ne... ale určitě je to napsané v nějaké etiketě.

JIRKA

-Etiketě? -Etikety od piva čtu každéj den, ale ještě jsem tam nic takovýho neviděl.

Třída se rozesměje.

PETRA

(k Jirka)

Ty umíš číst jo?

PROFESOR

No tak, nechte toho.

(k Petra)

Máte pravdu. Ale etiketa není zákon. Nebo snad znáte někoho, kdo skončil ve vězení, protože nepustil někoho sednout? ... Jak tedy poznáte, co je morální, když to nebudete mít nikde napsané?

KLÁRA

To musí vědět každý sám, co je dobré a co je špatné.

PROFESOR

Pokračujte.

KLÁRA

Prostě je to v každém z nás
zakotvené.

PROFESOR

V každém? A co třeba pan Achler?

JIRKA

Já vím taky, co je dobrý a co
špatný. Třeba pařby jsou dobrý
a škola je špatná.

Třída se směje.

PROFESOR

Jak to že se tedy stále vraždí a
a krade, když všichni vědí,
co je správné a co ne?

ILONA

Tak to asi nevěděj.

JIRKA

Ale věděj... jenže si myslej,
že je nikdo nechytí.

PROFESOR

(k Jirka)

Máte vsutku zajímavý názor.
Vy byste spáchal nějaký zločin,
když byste věděl, že na to
nikdy nikdo nepřijde?

JIRKA

(žertovně)

Proč ne?

PROFESOR

(k studentům)

Ostatní mají taky podobný názor?

KLÁRA

Ale o tom je právě ta morálnost.
Morální člověk by nikdy nic
špatného neproved, i kdyby věděl,
že ho za to nečeká žádný trest.

Adam, který doposud mlčky seděl, se zapojuje do diskuze.

ADAM

(k Klára)

A jak poznáš, co je špatný a co je dobrý? Je voják, který při bránění své vlasti zabije člověka, dobrý nebo špatný?

KLÁRA

Ve válce zabíjíš, protože musíš a ne proto, že chceš.

ADAM

Kdyby ten voják do války nechtěl, tak tam nikdy nepůjde a raději se třeba nechá zabít.

PROFESOR

Vidím, že již zhruba chápete, o čem ta morálnost je, proto si doma na toto téma napíšete kratičký - pětistránkový esej.

Studenti otráveně a nesouhlasně „mumlají“.

PROFESOR (POKR.)

A speciálně pro pana Achlera připomínám, že stránky budou ve formátu A čtyři a na jedné straně bude pět set slov. To znamená, že již od vás nechci další cigaretové papírky. Jasně?

JIRKA

Ale to nebyly cigaretové papírky.

Vyučování pokračuje dál.

STŘIH:

4 INT. KLUB - NOC

SÉRIE ZÁBĚRŮ: HRAJE TANEČNÍ HUDBA. KAMERA se proplétá mezi tancujícími mladými lidmi.

5 KAMERA jde za ČÍŠNICÍ, která nese na tácku skleničky s pitím. Po pár metrech dorazí Číšnice ke stolku, u kterého sedí dobře se bavící Jirka, Martin, Adam, Simona, Petra, Klára. Číšnice rozdává pití na stůl.

ČÍŠNICE

Tady to je.

Parta u stolu poděkuje, ČÍŠNICE odchází.

SIMONA

(k Jirka)

Teda tys dneska v tý škole válel.

PETRA

Jo, normálně celou hodinu prospí.
(smích)

JIRKA

To víte dámy, nějak mě ta škola začíná bavit.

PETRA

(ironicky,
směje se)

To určitě!

MARTIN

(k Jirka)

Tebe baví leda tak to spaní.

JIRKA

Právě proto jsem hodně mluvil,
aby mě pak nechal už spát.

Všichni se smějí. Pauza.

SIMONA

(k Jirka)

Tos myslel vážně, že bys někoho zabil, když by na to nikdo nepřišel.

JIRKA

No a proč ne?

PETRA

(z legrace)

Jó? A koho bys zabil?

JIRKA

Co třeba tebe?

PETRA

Na to by sis netroufl.

JIRKA

Chceš se vsadit?

SIMONA

A jak bys to provedl?

JIRKA

Normálně.

SIMONA

Jak normálně?

JIRKA

Prostě tak, aby na to nikdo nepřišel.

ADAM

To bys ale musel mít pořádně naplánovaný. Jestli chceš, aby na to nikdy nikdo nepřišel, tak musíš promyslet každý krok, každý detail..., musíš znát práci policie a musíš dokonale znát svoji oběť.

JIRKA

Ale nemusím. S tím mi přece pomůžeš ty.

KLÁRA

No tak, nechte toho. Jste fakt pitomý.

Klára pomalu stoupá od stolu, jde tančit.

KLÁRA (POKR.)

(směrem k holkám
a Martinovi)

Jdete tančit?

Petra a Simona se rovněž zvedají od stolu.

PETRA

Jo jdem. Necháme je tu v klidu plánovat moji vraždu.

SIMONA

Ti by nenaplánovali ani svoje narozeniny.

MARTIN

Počkejte na mě.

Martin se rovněž zvedá od stolu a míří za holkami - odcházejí od stolu na taneční parket, u stolu zůstává Jirka a Adam. Chvilí popíjejí a rozhlížejí se po klubu.

JIRKA

Tak kdy to provedem?

ADAM

(zaskočeně)

Co jako?

Jirka pouze pohledem naznačí Adamovi, že dobře ví, co.

ADAM (POKR.)

Ty ses zbláznil!? To myslíš vážně!?

JIRKA

(klidným hlasem)

No a?

ADAM

Tobě fakt hráblo!

JIRKA

Nedělej, že tě to nikdy nenapadlo?
-Zažít ten pocit... jaký to je?

Adam nevěřicně kroutí hlavou. Jirka po chvílce pokračuje.

JIRKA (POKR.)

Však se na nás podívej...
jakým žijeme nudným životem.
Ráno škola, večer pařba... furt
to samý. A největší vzrůšo je,
vedle koho se ráno probudíš ve
svý posteli. Tomu říkáš život?

ADAM

Já si nestěžuju! Mně to takhle
vyhovuje. Nechci zbytek svýho
života strávit v base!

JIRKA

A co kdybys věděl... že se na to
nikdy nepřijde?

ADAM

To nikdy nemůžeš vědět.

JIRKA

Právě o to by to bylo víc
vzrušující.

Adam se rozčílí.

ADAM

Vzrušení?! O to ti jde?!
Tak si zahraj ruskou ruletu!

JIRKA

(klidným hlasem)

Poslouchej mě. ... Zabíjení je
základní součást života.
Zvířata se zabíjej dennodenně a
s nikým to nic nedělá...

ADAM

-Jenomže my nejsme zvířata!

JIRKA

To se teda pleteš. Lidi se taky
vždycky zabíjeli a vždycky se
zabíjet budou... -Každý z nás
to má v sobě hluboce zakotveno
již od pradávna.

(pauza)

Chlap kterej nikdy nikoho
nezabije, nikdy nepozná, co to
znamená být doopravdy chlap.

Adam rozčilený vstane od stolu, odchází směrem k
Martinovi a holčkám, cestou ještě mluví k Jirkovi.

ADAM

Raději budu baba, než vrah!

Adam odchází, Jirka zůstává chvíli sedět.

DETAILNÍ ZÁBĚR na Adamův obličej - intenzivně přemýšlí
nad rozhovorem s Jirkou.

- 6 Adam přichází na TANEČNÍ PARKET, kde tancují a dobře se
baví holky a Martin.

SIMONA

(k Adam)

Tak co? Už jste tu vraždu promysleli?

KLÁRA

(k Simona)

A čím by ji prosím tě promysleli, když nemaj mozek?

Holky se začnou smát. K ostatním přichází Jirka.

JIRKA

(k Klára)

Možná nemáme mozek, ale máme něco jinýho.

Jirka zavrtí pánví.

KLÁRA

Ty to stejně potřebuješ jen na značkování prkýnek na záchodech.

Holky se smějí.

JIRKA

Jen abych si neoznačkoval tebe?

Martina bolí, jak se Klára baví s Jirkou (protože ji miluje), ale snaží se to nedávat znát.

KLÁRA

Na to zapomeň.

HRAJE HLASITĚ HUDBA. ZÁBĚRY na tancující partu.

STŘIH:

7 EXT. KLUB/ MĚSTO/ ULÍČKY - NOC

ZÁBĚR z dálky na klub, je tma, TICHŮ. Z klubu vycházejí Jirka, Martin, Adam, Klára, Simona, Petra. Smějí se, jsou hlasití, mají dobrou náladu, jsou mírně opilí.

Všichni se odeberou směrem domů. Holky jdou spolu první a kluci jdou asi 7 metrů za nimi.

SIMONA
(k Klára)
Ten teda po tobě jede?

KLÁRA
Kdo?

SIMONA
Kdo asi? -Jirka?

Holky se otočí na okamžik na Jirku (ZÁBĚR na Jirku).

KLÁRA
Ten jede po každý holce.

PETRA
(k Klára)
Po tobě spíš jede Martin.

SIMONA
(k Klára)
Jede? To je slabý slovo. Ten
je z tebe úplně hotovej.

Klára se začervená a stydlivě se usměje.

KLÁRA
To určitě.

PETRA
Jó? Tak proč z tebe celej večer
nеспustil oči?

KLÁRA
Jo? A jak to víš?

PETRA
To se nedalo přehlídnout.

KLÁRA
Z tebe zas nеспustil oči Jirka.
Asi si tě přeměřoval, aby věděl,
jak velkej hrob má vykopat.

PETRA
(podrážděně)
Ha ha ha.

SIMONA

(k Petra)

Moc to nepodceňuj. Ten je schopnej všeho.

PETRA

Na mě by si netroufnul.

ZÁBĚR NA KLUKY:

JIRKA

Ta má ale prdelku?

ADAM

Kdo?

JIRKA

Klára.

ADAM

Klára? To po ní jedeš?

JIRKA

No a? Když se tady Romeo neumí rozhoupat?

Jirka se podívá na Martina.

MARTIN

(k Jirka)

Co to kecáš?

JIRKA

Nedělej?

MARTIN

Mě vůbec nezajímá.

JIRKA

Né? Tak to ti nebude vadit, když si ji teda vezmu pro sebe?

MARTIN

(naštvaně)

Vezmeš? Ona není žádná věc! To snad záleží na ní, jestli s tebou bude chtít něco mít.

JIRKA

Na to že je ti ukradená, se nějak rozčiluješ?

MARTIN

Dej mi pokoj!

Pauza.

ADAM

(k Jirka)

To ji chceš jen proto, že ti
ještě nedala?

JIRKA

Ta nedala ještě nikomu.

Adam a Jirka se smějí, Martin je smutný a má vztek.

MARTIN

Kreténi!!

Jirka dá ruku Martinovi kolem ramen a uklidňuje ho.

JIRKA

No tak, klídek. Si dělám jen
srandu.

Martin se od Jirky odsune.

MARTIN

Jo, jako s tou vraždou?

Jirka krátce přemýšlí.

JIRKA

S tou jsem to myslel vážně.

MARTIN

Seš fakt kretén.

Martin zrychlí a hodlá jít za holkami, Jirka na něj však
zavolá.

JIRKA

Počkej!

Martin zastaví, Jirka a Adam k němu dojdou.

JIRKA (POKR.)

Ty bys do toho s náma nešel?

Martin pouze zakroučí hlavou a opět se chystá jít za
holkami.

JIRKA (POKR.)

To byl jen vtip.

(pauza)

Co kdyby jsme ji jen tak vystrašili? Takovej menší kanadskej žertíček.

MARTIN

Jako Petru?

JIRKA

No.

MARTIN

A proč?

JIRKA

Jen tak z prdele. ...

Co vy na to?

Adam přemýšlí a mírně se usmívá, souhlasí. Martin nechápavě kroutí hlavou.

MARTIN

Seš úplnej magor.

Martin rychlou chůzí odchází za holkami, Jirka a Adam zůstávají stát na místě. Jirka mluví k Adamovi.

JIRKA

A ty?

Adam se škodolibě usměje.

ZÁBĚR NA HOLKY:

Holky pomalou chůzí procházejí ulicí, z dálky k nim zezadu přibíhá Martin. Simona se za sebe otočí a spatří přibíhajícího Martina.

SIMONA

(k Klára)

Už ti běží ten tvůj.

Všechny tři holky se otočí za sebe na přicházejícího Martina. Martin dorazí k holkám, a pak všichni společně pokračují dál v cestě.

SIMONA

(k Martin)

Co je? Už tě to s nima nebavilo?

MARTIN
Sou to kreténi.

PETRA
A na tos přišel až teď?

Holky se zasmějí, pokračují dál v cestě.

ZÁBĚR NA JIRKU a ADAMA:

Jirka a Adam se dívají na holky a Martina - ztratí se jim z dohledu (zahnou do ulice).

ADAM
Jak to chceš provést?

JIRKA
Myšlení je přece tvoje silná stránka. Nechám to na tobě. Já jen vím, kdy to uděláme.

ADAM
A kdy?

JIRKA
Teď.

Oba se škodolibě usmívají.

STŘIH:

8 EXT. MĚSTO/ ULIČKY - NOC

Holky a Martin jdou ulicí. Simona něco zašeptá Petře do ucha - obě se usmějí.

SIMONA
(k Klára/Martin)
Tak mi vás necháme spolu o samotě.

Klára udělá nechápavý výraz na Simonu a Petru (jako „cože?“).

SIMONA
Tak se mějte. Ahoj.

PETRA
Tak zítra. Čau.

Simona a Petra odejdou, na místě zůstává Klára s Martinem. Oba jsou nervózní a v rozpacích, nevědí, co říct, usmívají se. Po chvílce:

KLÁRA

Tak... Jak se máš?

MARTIN

Dobře. A ty?

KLÁRA

Fajn.

Pauza.

MARTIN

Musím ti něco říct.

KLÁRA

Povídej.

STŘIH:

9 EXT. MĚSTO/ ULIČKY - NOC

Simona a Petra procházejí ulicí, usmívají se.

SIMONA

Co myslíš, že tam teď spolu dělají?

PETRA

Nevím. Tak jí zavolej a zeptej se.

Obě holky se hlasitě rozesmějí, po chvílce se Simona zarazí, rychle si sáhne do kabelky a začne ji prohledávat.

SIMONA

Ježíš, já jsem kráva. Nechala jsem tam mobil. ... Musím pro něj skočit.

PETRA

Pochybuj, že tam ještě bude.

SIMONA

(vystrašeně)

Musí! ... -Mám v něm čtyři nový čísla od ...-sexy kluků.

Petra se pousměje.

PETRA
Ty seš fakt hrozná. ...
Tak jdi.

SIMONA
Promiň.

PETRA
To nic.

SIMONA
Měj se.

PETRA
Ahoj.

Simona rychlou chůzí odchází od Petry, mizí v ulicích.
Petra jde rychlou chůzí domů.

STŘIH:

10 EXT. MĚSTO/ ULIČKY - NOC

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Petra sama prochází prázdnými ulicemi. Po chvílce se začne otáčet za sebe, zdá se jí, že ji někdo sleduje. Zrychluje, otáčí se čím dál častěji, po chvílce začne pomalu přerušovaně utíkat.

Petra dojde k rohu domu na křižovatce uliček. Zastaví se a chvíli se dívá za sebe, po chvílce se rozejde, zahne do vedlejší uličky... -silně se vyleká, poté se udiveně podívá před sebe. (ZÁBĚR pouze na Petru zepředu).

PETRA
Vy? - Co tu děláte?

STŘIH:

TEMNOTA.

ROZTMÍVAČKA:

11 EXT. ŠKOLA - RÁNO

SÉRIE ZÁBĚRŮ okolí školy - studenti chodí do školy, snídají na lavičkách, školník zalévá trávnik.

ZÁBĚR z dálky: U školy stojí Simona, Klára a Martin. Bavi se spolu (nejde je slyšet).

ZÁBĚR z blízka: Simona se podívá směrem od školy, po cestě přichází Adam.

SIMONA

Hele.

Klára a Martin se rovněž podívají, vidí přicházet Adama. Adam je unavený, nevyspalý, neupravený. Adam přijde k ostatním.

MARTIN

Čau. Ty teda vypadáš.

KLÁRA

Cos dělal?

SIMONA

Určitě ste zas včera pokračovali s Jirkou, co?

Simona se směje a rukou naznačuje, že Adam pil.

ADAM

(k Simona)

Dej mi pokoj.

Adam se rozhlídne po okolí, nesleduje holky a Martina - ti se mírně pousmějí. Po chvílce přichází ke škole Jirka, jde pěšky. Rovněž je nevyspalý, neupravený, má červené oči a na tváři má velký škrábanec. Jirka přijde k ostatním a na chvíli se upjatě zadívá na Adama, poté si ho už dál nevšímá. Simona, Klára a Martin se dívají na škrábanec na Jirkově obličeji.

SIMONA

Co se ti stalo?

JIRKA

(odsekne)

Nic!

Pauza.

MARTIN

A kdes přišel k tý jizvě?

JIRKA

Nikde! ... Prostě sem se škrábnul.

Všichni chvíli jen tak stojí a nic neříkají, panuje dusná atmosféra.

KLÁRA

Už bude zvonit. Půjdem ne?

SIMONA

A kde je Petra?

Jakmile to Simona dořekla, všichni zpozorněli, Jirka s Adamem však zpozorněli nejvíce. Jirka a Adam se na sebe hluboce zadívají.

KLÁRA

Ta zas určitě doma ještě dospává.

Klára se usměje.

SIMONA

Jenom aby? Třeba ji někdo včera zavraždil.

Simona se usmívá a pohledem naznačuje, že by to mohl být Jirka s Adamem.

JIRKA

Si fakt kráva!

Jirka se rozejde a vejde do budovy školy. Klára a Simona se na sebe podívají (jako „co s ním dneska je?“). Adam vchází do budovy chvíli po Jirkovi. Poté vchází dovnitř Simona a Martin. Klára se zadívá směrem od školy na cestu vedoucí ke škole - vyhlíží Kláru, poté se otočí a vchází do budovy školy.

STŘIH:

12 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - DEN

Ve třídě přednáší UČITELKA učivo, studenti v poklidu sedí na svých místech v lavicích a zapisují si poznámky. KAMERA pomalu projíždí mezi lavicemi.

ZÁBĚR na prázdné místo v lavici. Napravo od místa sedí Klára a nalevo Simona. Obě se podívají na prázdné místo, kde by měla sedět Petra a poté se na chvíli zadívají na sebe.

ZÁBĚR na Adama - podívá se na Jirku sedící ve vedlejší lavici, Jirka se podívá též na chvíli na Adama - oběma se něco honí hlavou.

STŘIH:

13 DETAILNÍ ZÁBĚR na nástěnné HODINY. Hodiny ukazují čtvrt na deset, PROLÍNAČKA, hodiny se posunuly na čtvrt na jedenáct.

STŘIH:

14 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - DEN

HRAJE HUDBA s prvky „tikání hodin“. SÉRIE STŘIHŮ: ZÁBĚRY na prázdné Petřino místo, ZÁBĚRY na Simonu, Kláru, Martina, Adam, Jirku - všichni nad něčím přemýšlejí a nesoustřeďují se na učivo.

ZAZVONÍ ZVONEK. Hodina končí, je delší školní přestávka.

STŘIH:

15 EXT. ŠKOLA/ PARČÍK - DEN

Ze školy vycházejí studenti jdoucí se ven nasvačit. Vychází Klára, Simona, chvílku po nich Martin. Martin se zastaví kousek za dveřmi a otočí se, čeká na Jirku a Adama. Jirka a Adam za okamžik vycházejí, Martin se s nimi chce bavit, ale oni dva ho obejdou, oba mají vážné výrazy. Martin se za nimi otočí a jen se na ně podívá. Jirka a Adam se potom rozdělí a každý si jde po svém. Martin jde za Simonou a Klárou, které sedí na lavičce ve školním parčíku, Simona telefonuje, zavěšuje, přichází Martin.

SIMONA
Má vyplej mobil.

MARTIN
S něma dneska není řeč.

Martin si přisedne k holkám na lavičku. Všichni tři se pak dívají na Adama a Jirku - oba sedí na vzdálených lavičkách - každý na jiné.

SIMONA
Myslíte si, že ji něco udělali?

Martin a Klára se na sebe podívají.

MARTIN
Určitě ne.

SIMONA
Tak proč tu není? ... Má vyplej mobil... a podívejte se na ty dva.

KLÁRA
Určitě se to brzy nějak vysvětlí.
Neboj.

MARTIN
Tak blbí by nebyli, aby jí něco udělali, když o tom s náma včera mluvili.

SIMONA
Jen aby.

ZÁBĚR na Jirku a Adama. Podívají se na sebe.

Ke škole přijíždí černý automobil, který má na střeše magnetický modrý maják - vypnutý. Auto zastaví, vystoupí z něj asi třicetiletý muž DETEKTIV. Všichni si ho okamžitě všimnou a dívají se na něj. Jirka a Adam dostanou velký strach.

ZÁBĚR Z DÁLKY: Detektiv jde po cestě směrem ke škole, zastaví se u první lavičky, na které sedí 2 DÍVKY, na něco se jich zeptá, jedna dívka se postaví, chvíli se rozhlíží po parčíku, poté ukáže směrem na lavičku, na které sedí Simona, Klára a Martin. Detektiv se podívá přímo na ně, poděkuje dívkám a jde k lavičce s holkami a Martinem. U Adama, Jirky i Simony, Kláry a Martina se stupňuje napětí.

Detektiv dorazí k Simoně, Kláře a Martinovi.

DETEKTIV
Zdravím. Vy znáte Petru
Dvořákovou?

SIMONA
(vystrašeně)
Jo. Proč?

Simona, Klára a Martin si stoupnou.

DETEKTIV
Od dnešního dne se pohřešuje.

DETAILLNÍ ZÁBĚRY na obličejě Simony, Kláry a Martina.

ZÁBĚR na Adama a Jirku: dívají se po sobě a sledují v
dálce Detektiva, jak hovoří se Simonou, Klárou a
Martinem. Adam i Jirka si stoupnou a pomalu přistupují k
sobě, neustále sledují v dálce detektiva. Po chvílce
přijdou k sobě.

ZÁBĚR na Detektiva a spol. z pohledu Jirky a Adama.
Detektiv se baví se Simonou, Klárou a Martinem - ti se
občas pohledem dívají na Jirku a Adama. Po chvílce Klára
ukáže rukou směrem k Jirkovi a Adamovi, Detektiv se
otočí, spatří Jirku a Adama - ti se vyděsí.

ZÁBĚR u Detektiva a spol.

DETEKTIV
Děkuju.

Detektiv odchází od Simony, Kláry a Martina a jde směrem
k Jirkovi a Adamovi.

Jirka a Adam jsou celí bez sebe. Detektiv přijde k nim.

DETEKTIV
Dobrý den. Jmenuju se Karel Sova,
jsem soukromý detektiv.

Detektiv vytáhne z kapsy průkaz a ukáže jej klukům, ti se
na něj na okamžik podívají, poté Detektiv strčí průkaz
zpět do kapsy.

DETEKTIV (POKR.)

Dnes ráno si mě najala paní
Dvořáková, protože se její dcera
Petra nevrátila domů. ... Znáte
ji, že?

Adam a Jirka nesměle zakývají hlavou.

JIRKA

Jo.

DETEKTIV

Jak mi pověděli vaši kamarádi,
tak jste s ní včera byli v
nějakém klubu.

JIRKA

Jo. ... A?

DETEKTIV

A prý jste se bavili o tom,
- že ji zavraždíte?

Jirka se pousměje.

JIRKA

To byla jen sranda.

DETEKTIV

Vám přijde srandovní plánovat
něčí vraždu?

Jirka se přestane usmívat.

ADAM

My jsme nic neplánovali. Jenom
jsme prostě tak kecali. Byli
jsme opilí a tak jsme toho
nakecali. Však to znáte ne?

Detektiv se dívá přísným pohledem na Adama a Jirku.

DETEKTIV

Kdy jste ji viděli naposledy?

Adam a Jirka se na sebe podívají.

JIRKA

No včera... -chvíli potom, co jsme odešli z toho klubu. Rozloučili jsme se a šli jsme domů.

DETEKTIV

Společně jste šli domů?

JIRKA

Jo. Tak bydlíme ve stejném bytě.

DETEKTIV

A potom jste ji teda už neviděli?

JIRKA

Ne.

ADAM

Ne.

DETEKTIV

Vážně?

JIRKA

(naštvaně)

Jo, vážně!

Detektiv se zadívá na Jirkův škrábanec v obličejí.

DETEKTIV

A kde jste přišel k tomuhle?

Detektiv si přiloží svůj prst na svůj obličej do míst, kde má Jirka škrábanec.

JIRKA

Prostě jsem se škrábnul.
No-a-co?!

Detektiv si chvíli oba prohlíží.

DETEKTIV

Dobře. Děkuju vám. Nejspíš se ještě uvidíme.

Detektiv se pomalu otáčí, odchází, míří ke svému automobilu. Jirka a Adam ho bedlivě pozorují.

Simona, Klára a Martin se rovněž dívají na odcházejícího Detektiva.

Detektiv přichází ke svému autu. Otočí se ještě směrem ke škole a podívá se na chvíli na Jirku a Adama, poté nasedá do auta, odjíždí.

Simona je značně nervózní a má strach, Klára ji uklidňuje. Všichni tři se společně podívají na Jirku a Adama.

ZÁBĚR z místa, kde je Martin a holky. V dálce proti sobě stojí Jirka a Adam - hádají se, nejde je slyšet - je to z dálky. Adam se naštve, otočí se a odchází rychlou chůzí od Jirky. Jirka je naštvaný, rukou si projede vlasy, poté se podívá směrem k Martinovi a holkám - dívají se chvíli na sebe, Jirka odchází.

DETAILLNÍ ZÁBĚRY na Martina, Kláru, Simonu.

STŘIH:

16 EXT. ŠKOLA - ODPOLEDNE

ZÁBĚR na hlavní dveře - rozrazí se, velkou rychlostí vychází ze školy Adam, chvíli po něm Jirka. Když Jirka vyjde ze dveří, zavolá na Adama:

JIRKA

Počkej!

Adam se na chvíli otočí, ukáže na Jirku zdvižený prostředníček, a pokračuje dál. Jirka chvíli stojí u dveří, poté jde pryč. Po chvílce vychází ze školy Simona, za ní Klára a Martin - pozorují v dálce jdoucího Adama a jiným směrem Jirku. Martin a Klára se na sebe zadívají. Simona se otočí na Kláru a Martina.

SIMONA

Určitě jí něco udělali.

Simona se otočí, odchází. Martin a Klára se na sebe znovu krátce podívají a rovněž odcházejí.

STŘIH:

17 EXT. MĚSTO/ ULICE - DEN

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

Adam prochází ulicemi města, všude je spousta lidí. Adam prochází kolem výlohy se zrcadlem (prosklené budovy - nějaké odrážející se plochy) a v odrazu uvidí několik metrů za sebou Detektiva. Adam se ihned otočí, spatří skutečně Detektiva - ten se v klidu prochází a dívá se jiným směrem, Adam se hned otočí zpět a zrychlí svou chůzi. Detektiv rovněž zrychlí, sleduje ho. Adam se neustále otáčí, má stále Detektiva v patách. Tímto způsobem se „honí“ ulicemi města.

18 Adam vchází do METRA. Detektiv je asi 20 metrů za ním.

19 Adam pospíchá dolů po ESKALÁTORECH, Detektiv jde za ním. Oba začínají utíkat.

20 Adam vyběhne z eskalátorů do STANICE, kde již stojí VLAKOVÁ SOUPRAVA. OZÝVÁ se výzva pro ukončení nástupu, Adam co nejrychleji běží, vbíhá do vlakové soupravy. Ve vlaku se otočí, dívá se ven, vidí přibíhajícího Detektiva, míří za ním... dveře se zavírají... Detektiv doběhne k vlaku, ale dveře se mu zavřou před nosem - Adam a Detektiv si vzájemně hledí přes prosklené dveře do očí, oba hluboce dýchají. Vlak odjíždí.

21 Adam si ve VLAKU sedne na sedačku, odpočívá, vydýchává.

STŘIH:

22 EXT. MĚSTO/ U STANICE METRA - DEN

Adam vychází po schodech ze stanice metra na povrch, kde se zastaví, vytáhne mobil, vytáčí číslo.

DETAIL Adamova obličeje.

ADAM
(do mobilu)
Musíme se sejít.

STŘIH:

23 EXT. BŘEVNOVSKÁ OBORA – ODPOLEDNE

ZÁBĚR z dálky: Adam jde po louce k oboře.

Adam prochází bránou a vchází do obory, podívá se za sebe.

Adam prochází po cestě, z lesa se ozve PÍSKNUTÍ. Adam se zastaví, podívá se směrem odkud vycházelo písknutí. Z lesa promluví Jirka.

JIRKA

Tady.

Adam spatří Jirku, který je mezi stromy, kousek od cesty, jde za ním.

ADAM

Nesledoval tě někdo.

JIRKA

Proč by mě měl někdo sledovat?

ADAM

Protože mě sledoval ten detektiv.

Jirka se ustrašeně rozhlíží kolem sebe.

JIRKA

Sem?

ADAM

Ne! Ze školy.

JIRKA

Tak co je?

ADAM

Jak co je?! ...
Musíme mu říct, co se stalo!

JIRKA

Ty ses zbláznil! Teď mu chceš říct pravdu? A proč?

ADAM

Nemůžem lhát! Stejně se na to přijde.

JIRKA

Na nic se nepřijde. Prostě
jenom drž hubu!

Adam je velice nervózní a zneklidněný.

ADAM

Držet hubu? Tos měl včera
dělat ty! Ale ty: Všichni
poslouchejte, zabijeme Petru.

JIRKA

(velice naštvaně,
hlasitě)
Řek sem drž hubu!!!

Náhle se ozve hlas Detektiva.

DETEKTIV (M.O.)

Jen ať mluví dál.

Adamem i Jirkou „prolétne“ zděšení, velice se leknou,
otočí se, 5 metrů od sebe spatří v lese Detektiva.
Detektiv se pomalu rozejde, klidnou chůzí kráčí k nim
dvěma, přijde k nim.

DETEKTIV (POKR.)

Tak co, nechcete mi něco říct?

Jirka a Adam jen nehybně, v šoku a beze slov stojí na
místě.

DETEKTIV (POKR.)

Tak vám povím něco já. ...
Před chvílí vylovili její tělo
z Vltavy.

Jirka a Adam se zděsí, nechtějí tomu věřit.

JIRKA

Co?

ADAM

To... to přece není možný!

DETEKTIV

Už je to tak chlapci, kruh se
pomalu uzavírá a vy nemáte kam
utýct.

JIRKA

My jsme nic neudělali!

DETEKTIV

To vykládej svému právníkovi.
Všichni to včera slyšeli, jak
jste se na to domlouvali.

ADAM

To není pravda!

DETEKTIV

Pravda? -O té ste před chvílí
mluvili, prý že už nemáte lhát.
Tak už nelžete!

ADAM

Nelžeme! Nic jsme neudělali!

JIRKA

(k Adam)

Vyser se na něj! Je to jen blbej
soukromej detektiv! Nemůže nám
nic!

DETEKTIV

Máte pravdu. Já ne. -Ale už po
vás jdou policajti, a ti můžou.

Jirka je rozčilený, stává se nepřičetným.

JIRKA

Kecá! ... To už by tu dávno byli
a sebrali nás.

DETEKTIV

To asi, abych jim zavolal.

Detektiv vytáhne z kapsy mobil a chystá se volat. Jakmile to Jirka uvidí, nepřičetně se rozzuří, napřáhne se a pěstí vrazí Detektivovi do obličeje - ten padá k zemi. Jirka k němu vlitne a začne ho surově a nepřičetně kopat do břicha, poté do hlavy. Adam vše šokovaně a s obrovským strachem pozoruje. Jirka stále kope Detektiva, ten bezvládně leží na zemi, nehýbe se, je v bezvědomí, Jirka křičí:

JIRKA

MY SME NIC NEUDĚLALI!!! JASNÝ?!

Adam se vzpamatuje, křičí na Jirku.

ADAM

Nech ho!!

Jirka Adama neposlouchá. Adam přiběhne k Jirkovi a silou ho odsune od bezvládného těla Detektiva - Jirka se snaží pořád do Detektiva kopat. Adamovi se podaří odtáhnout Jirku opodál. Oba dva jsou v šoku, nevědí co dělat, pošlapávají na místě.

ADAM (POKR.)

(zděšeně)

Tys ho zabil.

Jirka si pomalu uvědomuje, co udělal. Adam se na chvíli přiblíží k tělu Detektiva, poté se hned otočí.

ADAM (POKR.)

Ty vole, on je mrtvej!

Jirka se chytne za hlavu, otáčí se na místě, neví co dělat.

ADAM (POKR.)

Co budeme dělat?

Po chvílce Jirka začne přemýšlet.

JIRKA

Uklidni se!

(...)

Nikdo neví, že sem šel. A nikdo neví, že tu sme my.

(...)

Musíme se zbavit těla.

Adam je na pokraji zhroucení, téměř brečí.

ADAM

Zavoláme sanitku.

JIRKA

Sanitku!?!? Ses zbláznil!?!?

Vždyť je po něm!

(...)

Zakopem ho tady.

ADAM

Co!?

Náhle se z nedalek ozve ženský hlas.

ŽENA (M.O.)

Azore!

Adam a Jirka se vylekají, ztuhnou strachy, otočí se směrem, odkud vyšel hlas, jsou zcela potichu. Po chvílce:

ŽENA (M.O.) (POKR.)

Azore! Kde jsi?! Pojď sem!

Adam a Jirka ve strachu nehybně stojí. Náhle za sebou uslyší ŠUSTĚNÍ listí. Vylekají se, otočí se, za sebou spatří velkého PSA - AZORA. Pes začne VRČET a ŠTĚKAT. Z druhé strany se ozývá Žena, která slyší svého psa a přibližuje se. Jirka se snaží odehnat psa - dupe na něj a potichu na něj křičí „Vypadni!“.

ZÁBĚR z místa, kde stojí Žena. Žena se přibližuje k okraji cesty k lesu, dívá se dovnitř, chystá se vejít mezi stromy, v tom však z lesa vyjde Jirka a drží Azora za obojek, Žena se lekne. Jirka nasadí úsměv a klidným a přátelským hlasem mluví k ženě.

JIRKA

A dobrý den. Tady vám vedu psa.
Nějak vám odběhl... to víte,
máme tady fenku-

Jirka předá psa Ženě - ta si ho vezme a nedůvěřivě se dívá na Jirku. Jirka ukáže směrem do lesa.

JIRKA (POKR.)

-je s ní kamarád, tak ji raději
drží dál, protože zrovna hárá.

Žena se podívá do lesa, ale přes stromy nic nevidí.

ZÁBĚR z Adamova pohledu na Jirku a Ženu.

Žena si přidělá psa na vodítko a beze slova odchází, ještě se otočí nedůvěřivě na Jirku. Jirka chvíli čeká, až Žena odejde dál, poté vběhne zpět do lesa za Adamem.

ADAM

Ty ses zbláznil. Vždyť nás
teď pozná.

JIRKA

To určitě! Nekecej blbosti a
pojď mi s ním pomoci.

Jirka jde k tělu, Adam se otočí a běží za Jirkou.

ADAM

Co s ním chceš dělat?

JIRKA

Zakopat.

ADAM

Tady? -Vždyť je tu lidí jak na Václaváku.

JIRKA

Máš snad lepší nápad?! To ho chceš odnést na tramvaj a odvézt na hřbitov?

Pauza.

ADAM

A čím tu díru chceš vykopat?

Jirka se zamyslí, rozhlíží se po zemi kolem sebe.

JIRKA

Přineseš lopatu.

ADAM

Co?! ... Tobě hrabe!

JIRKA

Podívej se kolem sebe! Jsme v parku! Určitě tu někdo budou mít lopatu. ... Někde tu bude nějaká kůlna, tak ji najdi, vezmi lopatu a přijď sem. Já tu zatím počkám. Za chvíli je tma, tak to uděláme pak. Jasný?

STŘIH:

24 EXT. BŘEVNOVSKÁ OBORA - PODVEČER

Adam chodí po oboře a hledá místo, kde by mohla být lopata.

Přijde k dřevěné budce, rozhlédne se kolem sebe, poté ji násilím otevře.

ZÁBĚR na lopatu a ostatní nářadí v budce.

STŘIH:

25 EXT. BŘEVNOVSKÁ OBORA - NOC

ZÁBĚR na oblohu na MĚSÍC.

KAMERA je u místa, kde je tělo Detektiva - je tma, ozývá se ZVUK kopání lopatou a „funění“ Jirky, jak kope díru.

STŘIH:

TEMNOTA

ROZTMÍVAČKA:

26 EXT. PRAHA - RÁNO (SVÍTÁNÍ)

SÉRIE ZÁBĚRŮ: Východ slunce, rozednávání na více místech Prahy.

STŘIH:

27 EXT. ŠKOLA - RÁNO

ZPOMALENÉ ZÁBĚRY:

ZÁBĚR z velké dálky na Jirku a Adama - KAMERA ZABÍRÁ nejdřív jejich nohy, poté pomalu najede na jejich obličeje - jsou unavení, mají depresi, strach, podívají se na sebe.

Jirka a Adam jdou po cestě směrem do školy, nemluví, procházejí kolem lavičky, na které sedí Klára, Simona, Martin - všichni se vzájemně hluboce podívají podezíravě do očí, nepozdraví se. Jirka s Adamem projdou kolem lavičky a směřují dál.

DETAILLNÍ ZÁBĚR na Simonu: Dívá se na Jirku a Adama, poté otočí hlavou a podívá se na druhou stranu (odkud Adam a Jirka přišli), zbystří, zatají se jí dech, šokovaně se dívá před sebe, postaví se a pomalu řekne:

SIMONA

Petra.

Klára a Martin se otočí.

ZÁBĚR zezadu na Jirku a Adama: Zastaví se, otočí se, nevěřícně a šokovaně se podívají před sebe.

ZÁBĚR z dálky: Ke škole přichází Petra.

DETAILLNÍ ZÁBĚRY na obličeje Adama, Jirky, Simony - všichni jsou v šoku.

Petra klidnou chůzí přijde k lavičce, usmívá se.

PETRA

(k Klára/Martin)

Ahoj.

Klára a Martin se usmívají. Simona se probere z šoku, vrhne se na Petru a radostně ji obejmě, Jirka a Adam se přiblíží pomalu k ostatním k lavičce.

SIMONA

Ty žiješ!!

Jirka a Adam jsou zděšení, nic nechápou.

PETRA

A proč bych jako neměla žít?

SIMONA

Mysleli jsme, že tě ti dva zabilí.

Simona ukáže na opodál stojícího Jirku s Adamem. Petra se usměje.

PETRA

Ti by se tak na to zmohli?

Simona se podívá znovu na Adama s Jirkou a všimne si Martina a Kláry, kteří se usmívají.

SIMONA

(k Martin/Klára)

Co je? ... Vy jste to věděli?

Klára, Martin a Petra se začnou hlasitě smát.

PETRA
 (k Simona/Adam/
 Jirka)
 A máme vás!

Klára, Martin a Petra se ještě hlasitěji smějí.

KLÁRA
 (k Jirka/Adam)
 Teda jak se tak na vás dívám,
 vy jste to sežrali i s
 navijákem.

MARTIN
 To je určitě odradí, až budou
 zase chtít příště chystat něčí
 vraždu.

Jirka a Adam jsou v šoku, trochu se křečovitě zasmějí, i
 když jim do smíchu vůbec není.

SIMONA
 Počkat? Co se teda stalo?
 Já to vůbec nechápu.

KLÁRA
 (k Petra)
 Řekneš to ty?

ZÁBĚR na Petru.

STŘIH:

RETROSPEKTIVA:

28 SCÉNA 7, STRANA 17

Parta se vrací v noci z klubu, Jirka vykládá svůj plán
 Martinovi a Adamovi.

JIRKA (POKR.)
 Co kdyby jsme ji jen tak
 vystrašili? Takovej menší
 kanadskej žertíček.

MARTIN
 Jako Petru?

JIRKA
 No.

MARTIN

A proč?

JIRKA

Jen tak z prdele. ...
Co vy na to?

MARTIN

Seš úplnej magor.

Martin rychlou chůzí odchází za holkami.

STŘIH:

29 SCÉNA 8, STRANA 18, POKRAČOVÁNÍ

Holky a Martin jdou ulicí. Simona něco zašeptá Petře do ucha - obě se usmějí.

SIMONA

(k Klára/Martin)

Tak mi vás necháme spolu o samotě.

SIMONA

Tak se mějte. Ahoj.

PETRA

Tak zítra. Čau.

Simona a Petra odejdou, na místě zůstává Klára s Martinem. Oba jsou nervózní a v rozpacích, nevědí, co říct, usmívají se. Po chvílce:

KLÁRA

Tak... Jak se máš?

MARTIN

Dobře. A ty?

KLÁRA

Fajn.

Pauza.

MARTIN

Musím ti něco říct.

KLÁRA

Povídej.

MARTIN

Jirka s Adamem chtějí něco
něco udělat Petře.

KLÁRA

Kdy?

MARTIN

Teď. Chtějí si z ní udělat
legraci, jako že ji zabijou.

KLÁRA

Tak je to ještě nepřešlo?
Musíme ji varovat.

Klára a Martin rychle odcházejí za Petrou.

STŘIH:

30 SCÉNA 10, STRANA 20, POKRAČOVÁNÍ

Klára a Martin procházejí temnými uličkami, po chvílce v
dálce spatří Petru.

KLÁRA

Támhle je.

Klára a Martin zrychlí. Petra se začne otáčet směrem na
ně, ale nevidí je - je tma a je to daleko. Petra stále
zrychluje.

KLÁRA

Ježíš, kam běží? ... Vezmem to
tudy.

Klára a Martin zahnou do vedlejší uličky - zkratka.

Petra dojde k rohu domu na křižovatce uliček. Zastaví se
a chvíli se dívá za sebe, po chvílce se rozejde, zahne do
vedlejší uličky... -silně se vyleká, poté se udiveně
podívá před sebe. (ZÁBĚR pouze na Petru zepředu).

PETRA

Vy? - Co tu děláte?

KAMERA se otočí, spatří Kláru a Martina.

KLÁRA

Musíme Ti něco říct.

O NĚCO POZDĚJI: (Klára a Martin dovyprávěli Petře, co na ni Jirka a Adam chystají.)

PETRA

Já jim dám. Jen ať si to zkusej.

Petra vytáhne z kabelky pepřový sprej.

MARTIN

Seš si jistá, že to zvládneš?

PETRA

Takový dva cucáky? Levou zadní.

KLÁRA

Tak dobře, ale budeme tě mít na očích... tak kdyby něco-

PETRA

-Tak začnu řvát, že vzbudím celý město. ... Já to fakt zvládnou. Jděte se už schovat, ať vás neviděj.

Klára rychle obejmě Petru.

KLÁRA

Opatruj se.

Klára a Martin odběhnou zpět do uličky, ze které vyšli a schovají se v temném koutku. Petra jde pomalu dál, směrem domů.

ZA CHVÍLI projde kolem uličky, kde jsou Martin a Klára, Jirka a David - pospíchají směrem za Klárou. Martin a Klára chvíli zůstanou schovaní, poté vyjdou a z dálky sledují Jirku a Adama.

- 31 Klára jde sama opuštěnou ULIČKOU, náhle před ní z vedlejší uličky skočí Jirka a Adam.

JIRKA

Seš připravená na smrt?

PETRA

A seš připravenej na tohle?

Petra začne stříkat pepřovým sprejem, který celou dobu drží v ruce, Jirkovi přímo do očí, zasáhne i Adama. Oba si dají ruce přes oči, křičí, sprostě nadávají. Jirka se oslepený začíná motat kolem dokola, náhle narazí obličejem na zed' (nebo kus kovu ve zdi) a škrábne se na tváři.

JIRKA

Au!!! Ty zasraná krávo!!!
Nic nevidím!!! Zabiju tě!!!

KLÁRA

Chceš ještě?!

Klára z dálky stříká sprejem směrem na Jirku a Adama. Adam není zcela oslepen, chytne Jirku a odtahuje ho pryč.

ADAM

(k Jirka)

Dělej pojď! Vypadnem odsud!

Adam a Jirka se odbelhávají pryč, Jirka nic nevidí a stále křičí a nadává.

ZA CHVÍLI Adam a Jirka zmizeli v dálce ve tmě, k Petře z druhé strany přibíhá Klára s Martinem. Klára a Martin se smějí.

KLÁRA

Tys jim to dala.

MARTIN

Ti už se k tobě nikdy ani nepřiblížeš.

PETRA

Teď už si budou pamatovat, že si na mě nemaj dovolovat.

Všichni tři se smějí. Po chvílce se dosmějí.

KLÁRA

Jen aby je to ale ještě víc nenaštvalo, aby ti pak něco neudělali.

MARTIN

To je fakt.

Po chvílce Petru něco napadne, celá se rozzáří.

PETRA

Dostala jsem FAKT super nápad.

(...)

Co kdybych zítra nepřišla do školy a dělala by sem, že jsem mrtvá? Stejně du asi ráno k doktorovi.

Martin a Klára se na Petru nechápavě dívají.

PETRA (POKR.)

Jó, to bude bomba. Přece celej večer říkali, jak mě zabijou? Tak je budou všichni podezírat.

MARTIN

Stejně o tom ale mluvili jen s náma.

PETRA

Počkej, počkej. Ještě jsem to celý nedořekla. ... Tak je budete podezírat hlavně vy. ... Ale to ještě není všechno. Pošlu na ně detektiva.

MARTIN

Detektiva? A kde ho chceš vzít?

PETRA

Jednoho mám v rodině?

Klára se na Petru pochybně podívá.

PETRA (POKR.)

No fakt. Můj bratranec Karel. Dělá detektiva v marketu.

MARTIN

(s úsměvem)

Myslíš takovýho toho, jak se z vysílačkou prochází po obchodě a hraje si na policajta?

PETRA

No, no. Přesně takovej von je.

Všichni tři se usmívají.

MARTIN

Tak to bude síla. Z toho se
podělaj.

KLÁRA

A co Simona?

PETRA

Tý nic neříkejte, určitě by jim
to prozradila.

KLÁRA

No jo, ale... přece... vždyť si
bude myslet, že seš mrtvá.

PETRA

Aspoň poznám, jestli mě má fakt
ráda?

KLÁRA

(s úsměvem)

Ty seš teda fakt hnusná.

PETRA

Jeden den ji snad nezabije.

KLÁRA

Když já nevím...

PETRA

No tak. Stejně to bude na mě,
já sem to vymyslela.

KLÁRA

Fajn. Ale je to na tebe.

PROLÍNAČKA:

PŘÍTOMNOST:

32 POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 27 ZE STRANY 38

Petra, Klára a Martin se smějí. Simona se naštve.

SIMONA

(k Petra)

Tý...

PETRA

Promiň...

Petra obejmě Simonu.

SIMONA

Já že tě nemám ráda...?

PETRA

Promiň mi to.

Klára a Martin se na sebe usmějí. Petra se Simonou se přestanou objímat a všichni čtyři se podívají na Jirku a Adama - ti jsou stále v naprostém šoku.

PETRA

Vás to teda fakt nějak vzalo.

STŘIH:

33 INT. ŠKOLA/ TOALETA - DEN

Rozrazí se dveře a do místnosti toalety vtrhne Adam a Jirka, rychle se rozhlédnou, jestli tam nikdo není.

ADAM

Ty-ty... tys zabil jejího
bratrance!

JIRKA

Uklidni se!

ADAM

Uklidnit?! Oba půjdem sedět
a ty chceš, abych se uklidnil?!

JIRKA

Poslouchej!

ADAM

Ne! Ty poslouchej! Všechno mohlo být v pořádku, kdyby ses ovládal! ... Půjdu na policii a všechno jim řeknu!

JIRKA

Co jim řekneš?

ADAM

Žes ho zabil.

JIRKA

Vážně? ... Já myslel, žes ho zabil ty.

ADAM

Co to tady plácáš?

JIRKA

To stejný, co řeknu já policii.
-Žes ho zabil ty.

ADAM

To nemůžeš!

JIRKA

Né?

ADAM

Nebudou ti věřit.

JIRKA

A tobě jo?

Adam neví, co má dělat.

JIRKA (POKR.)

Když budeme držet spolu, tak ani jeden z nás do vězení nepůjde.

Adam přemýšlí.

ADAM

A jak to chceš zařídit? To si myslíš, že Petra nezjistí, že jí zmizel bratranec?

JIRKA

Třeba taky zmizí. A pak už bude jedno, co zjistí.

ADAM

Ty nejseš normální!

JIRKA

Máš snad lepší nápad?

ADAM

Ne, nemám. Máš pravdu, uděláme to podle tebe. Nejdřív zabijeme Petru. A až se po ní bude ptát třeba Klára, tak zabijeme ji, a pak Martina, a potom celý svět. Geniální!

JIRKA

Tak co teda navrhuješ?

Adam chodí nervózně okolo a snaží se přemýšlet.

ADAM

Zdrhneme.

JIRKA

Kam chceš zdrhnout?

ADAM

Někam daleko... za hranice.

JIRKA

A máš snad nějaký prachy?

Adam přemýšlí.

JIRKA (POKR.)

Ty vole, víš kolik bys potřeboval prachů, abys mohl jen tak zdrhnout pryč? ... A stejně by tě našli.

(...)

Musíme se domluvit na tom, co řeknem, pokud by se nás někdo ptal.

(...)

Když budeme držet spolu, tak se z toho dostaneme. ... Jasný?

Adam se zadívá na Jirku a lehce souhlasně kývne hlavou.

STŘIH:

34 INT. ŠKOLA/ TŘÍDA - DEN

DETAILNÍ ZÁBĚR na mobilní telefon - vytáčí se číslo „KAREL“.

ZÁBĚR na Petru, přikládá si mobil k uchu.

HLAS Z MOBILU (M.O.)

Volaný účastník je dočasně
nedostupný. Opakujte prosím
volání později. ... The number
you are calling is...

Petra zavěsí. Má ustaraný výraz. K Petře přistoupí Klára.

KLÁRA

Co je?

PETRA

Nemůžu se dovolat bratrancovi.
... Zkoušela jsem to už včera.

KLÁRA

To má asi jen vplej mobil.

PETRA

To sem taky myslela... ale že
by ho měl vplej tak dlouho?

Klára a Petra se na sebe upřeně dívají.

KLÁRA

(lehce s usmívá)

Tak na to ani nemysli. Myslíš,
že by mu ti dva něco udělali?
Ti maj jenom silný řeči, ale
na nic se nezmůžou.

Do třídy vchází Jirka a chvílku po něm Adam. Petra se na ně podívá, Jirka a Adam její pohled opětují.

PETRA
 (dívá se na Jirku)
 Asi máš pravdu.
 (dívá se na Kláru)
 Večer za ním zajdu. Určitě mu
 ten mobil zase někdo ukradl.
 (usměje se)
 To víš, securiták.

Klára se rovněž zasměje.

STŘIH:

35 EXT. PRAHA - NOC

OZVE SE hlasitá RÁNA. DETAILNÍ ZÁBĚR na tramvajové koleje - výhybku. Přes výhybku přejíždí tramvaj, vydává hlasité ZVUKY.

STŘIH:

36 EXT. PRAHA/ TRAMVAJOVÁ ZASTÁVKA - NOC

K zastávce přijíždí TRAMVAJ, zastavuje. Z tramvaje vystupuje Petra, odchází ze zastávky, tramvaj odjíždí. Petra vchází do ulice. Chvilí jde ulicí, zastaví se u vchodu do jednoho domu. Zazvoní na zvonek s nápisem „SOVA“. Po chvilce zazvoní ještě několikrát. Poté odstoupí od dveří a podívá se do oken, kde bydlí její bratranec.

DETAIL na okna - je v nich zhasnuto.

Petra odchází.

STŘIH:

37 INT./EXT. TRAMVAJ/ PRAHA - NOC

Petra sedí v téměř prázdné jedoucí tramvaji, zamyšleně se dívá ven z okýnka.

STŘIH:

38 INT. DŮM PETRY/ SCHODIŠTĚ/ CHODBA - NOC

TMA. Ozývá se ZVUK ODEMYKÁNÍ dveří, OTEVŘENÍ dveří, ZAVŘENÍ.

ROZSVÍTÍ se světlo. Petra stojí u dveří, poté se rozejde nahoru do schodů.

STŘIH:

39 INT. BYT PETRY - NOC

Otevírají se dveře od bytu, dovnitř vchází Petra. Rozsvítí, odkládá si oblečení, jde do dalšího pokoje. Přichází ke koupelně, pomalu si odkládá zbytek oblečení. Chystá si sundat tričko, kousek si ho vyhrne, poté náhle ztuhne. Chvilí strnule stojí, poté se rychle celým tělem otočí za sebe - vyděsí se.

V pokoji stojí Adam. Petra je vyděšená.

PETRA

Co-co... co tady děláš?!!

ADAM

Musím ti něco říct.

PETRA

Jak ses sem dostal?!!

ADAM

Vždyť si mi sama řekla, kde necháváš klíč...

PETRA

To je jedno! Koukej vodsud vypadnout, nebo zavolám policajty!!!

ADAM

Poslouchej mě! Je to fakt moc důležitý!

PETRA

Du volat policajty.

Petra přistoupí ke své kabelce a hledá v ní mobil.

ADAM

Jirka zabil tvýho bratrance.

Petra se hrůzou vyděsí.

PETRA

Cože?

ADAM

Včera ho zabil.

Petra tomu nechce věřit, vyděšená kroutí hlavou.

PETRA

Ne... ne...

ADAM

Myslel si, že po něm doopravdy jde.

PETRA

Ne... ne... tomu nevěřím. Jak by po vás mohl jít, když jste mi nic neudělali?

ADAM

Mysleli jsme, že si fakt mrtvá...

PROLÍNAČKA:

SCÉNA 15, STRANA 28, ZMĚNĚNÝ ÚHEL POHLEDU

EXT. ŠKOLA/ PARČÍK - DEN

(ZÁBĚR z místa, kde je Martin a holky. V dálce proti sobě stojí Jirka a Adam - hádají se, nejde je slyšet - je to z dálky. Adam se naštve, otočí se a odchází rychlou chůzí od Jirky. Jirka je naštvaný, rukou si projede vlasy, poté se podívá směrem k Martinovi a holkám - dívají se chvíli na sebe, Jirka odchází.)

KAMERA je u Adama a Jirky.

ADAM

Ty vole, teď si všichni budou myslet, že jsme ji zabili!
Měli jsme mu říct, co se doopravdy stalo!

JIRKA

Stejně by nám nikdo nevěřil!
Celou noc jsme všem říkali,
jak ji zabijem, no a hele - ona
druhej den zmizí.

ADAM

Ale my jsme ji nic neudělali!

JIRKA

Ale to je zajímat nebude!

ADAM

Vždyť ani nevíme, jestli se jí něco stalo.

JIRKA

Jenže jestli jo, tak to bude na nás.

ADAM

Neměli jsme lhát.

JIRKA

Tos mu chtěl říct, že jsme ji včera sledovali? Zamysli se!

ADAM

Ty jenom nechceš, aby se vědělo, že ti to natřela holka! To je všechno.

Adam se otočí a naštvaný odchází rychlou chůzí od Jirky. Jirka je naštvaný, rukou si projede vlasy, poté se podívá směrem k Martinovi a holkám - dívají se chvíli na sebe, Jirka odchází.

PROLÍNAČKA:

INT. BYT PETRY - POKRAČOVÁNÍ

Petra na mobilu vytáčí číslo policie.

ADAM

Kam voláš?

PETRA

Na policii.

ADAM

Ne, prosím nevolej je.

PETRA

Jdi někam!

Adam zpanikaří, vrhne se na Petru, snaží se jí vyrvat z ruky mobil, Petra křičí:

PETRA (POKR.)
 AU!! NESÁHEJ NA MĚ! PUSTĚ MĚ!

ADAM
 Dej sem ten mobil!!

Adam a Petra se perou o mobil. Adam povalí Petru na zem, leží na ní, Petra se vši silou snaží držet mobil, Adam se jí ho snaží vyrvat, Petra JEČÍ. Náhle Adam dostane obrovskou ránu nějakým předmětem zezadu do hlavy - bezvládný se svalí na Petru. Petra je v šoku, odstrčí ze sebe bezvládného Adama.

Petra spatří nad sebou Jirku, jak drží v ruce lampu (vzhůru nohama) - oba se na sebe chvíli jen nehnutě a mlčky dívají. Jirka odhodí lampu na zem, rychle si klekne k Petře.

JIRKA
 (starostlivě)
 Není ti nic?

Petra se na Jirku se strachem a v šoku dívá.

JIRKA (POKR.)
 Ještě že jsem přišel včas.
 -Chtěl tě zabít.

Petra se odsouvá od ležícího Adama a pomalu se postaví.

JIRKA (POKR.)
 Myslím, že zabil tvýho bratrance.
 Včera mi volal, že se s ním má sejít.

Petra se nedůvěřivě dívá na Jirku. Nenápadně se snaží vytáčet číslo policie tak, aby si toho Jirka nevšiml. Po chvílce se ozve hlas z mobilu.

HLAS Z MOBILU (M.O.)
 Tísňová linka policie.

Jirka to uslyší, rozzuří se a vrhne se na Petru, začne ji vši silou škrtit, stále se z mobilu ozývá hlas.

HLAS Z MOBILU (POKR.) (M.O.)
 Haló, policie, slyšíte mě?

Po chvilce Jirka Petru uškrtní. Vezme mobil, zavěsí hovor.
Postaví se, rozhlíží se kolem sebe.

STŘIH:

40 INT. DŮM PETRY/ CHODBA/ BYT - NOC

Po schodišti jde Martin, blíží se ke dveřím od bytu
Petry. Zaklepe na dveře - dveře se sami otevřou.

PROSTŘIHY MEZI JIRKOU a MARTINEM

Jirka uslyší zaklepání, lekne se.

Martin vchází opatrně do bytu. Prochází pomalu bytem, po
chvilce dojde do pokoje a spatří na zemi ležící Petru a
vedle ní Adama v tratolišti krve - zděsí se, otočí se,
náhle spatří těsně před sebou na zlomek sekundy Jirku.
Jirka se napřahuje a jeho pěst míří do Martinova
obličeje.

STŘIH DO TEMNA:

Několik sekund TEMNOTA.

ROZTMÍVAČKA:

41 INT. BYT PETRY - NOC

Je O NĚCO POZDĚJI. ZÁBĚR z Martinova pohledu. Martin
pomalu otevírá oči (ROZMAZANÝ ZÁBĚR) - po místnosti se
prochází spousta lidí. Jdou vidět záblesky fotografického
blesku. V místnosti je spousta POLICISTŮ. Martin přímo
před sebou spatří DOKTORA v červené kombinéze - svítí mi
baterkou do očí.

ZÁBĚR na Martina, sedí na gauči, v ruce drží láhev od
alkoholu, je celý opilý alkoholem. U Martina stojí
Doktor.

DOKTOR

(k policistům)

Dobrý, už se probral, je váš.

K Martinovi přistoupí POLICISTA #1.

POLICISTA #1

(k Martinovi)

Tak pojďte.

Policista nasadí Martinovi pouta. Martin vůbec nechápe, co se to děje - je zmatený. Dva policisté odvádějí Martina ven z bytu - Martin se stále kolem sebe zmateně rozhlíží - nic nechápe.

STŘIH:

42 INT. DŮM PETRY/CHODBA/SCHODIŠTĚ - NOC

2 policisté odvádějí Martina dolů po schodech, Martin se částečně vzpamatuje.

MARTIN

Co je? ... Kam mě to vedete?

Policisté nereagují.

STŘIH:

43 EXT. DŮM PETRY - NOC

Policisté s Martinem vycházejí z domu Petry.

MARTIN

Počkejte! Pust'te mě! Já nic neudělal!

POLICISTA #1

To si povíme na služebně.

Policisté odvádějí Martina do POLICEJNÍHO AUTA.

STŘIH:

44 INT./EXT. POLICEJNÍ AUTO/KRAJINA - NOC

Policisté usadí Martina na zadní sedadlo. Jeden z policistů si sedne vedle Martina, druhý za volant. Martin se náhle zamyslí, vyděsí se.

MARTIN

Musíte ho zastavit!

POLICISTA #1

(otráveně)

Koho zase?

MARTIN

Jirku.

POLICISTA #1
Raději se teď starejte o
sebe.

Policejní auto se pomalu rozjíždí.

MARTIN
(vyděšeně)
Vy to nechápete... on je zabije.

Policisté Martina ignorují.

POLICISTA #1
(ironicky)
Jo, jo, jasně.

MARTIN
Zabije Simonu a-

Martin se jakoby zamyslí a potichu, sám pro sebe, řekne:

MARTIN (POKR.)
-Kláru.

Policisty vůbec nezajímá, co Martin říká. Policejní auto je již několik desítek metrů od domu Petry. Martin dostává panický strach o Kláru, rozhlíží se kolem sebe po automobilu, vidí, že policisty vůbec nezajímá to, co říkal. Martin se soustředí na policistu, který sedí vedle něj, náhle spatří na jeho pásku klíček od pout. Martin naposledy zoufale mluví na policistu:

MARTIN (POKR.)
Musíte ho zastavit... jinak
ji zabije.

POLICISTA #1
(naštvaně)
Řekl jsem vám, aby jste byl
zticha!

Martin se naštve (chce za každou cenu ochránit Kláru), vší silou udeří loktem policistu vedle sebe do obličeje, poté ho opakovaně bije spoutanými rukami. Policista za volantem prudce brzdí. Policista #1 je velice otřesen, Martin chytne jeho klíč od pout a urve mu ho z opasku... přisune se ke dveřím a snaží se je otevřít. Policista #2 zastavuje automobil. Martinovi se podaří otevřít dveře, rychle z nich vybíhá a utíká co nejrychleji od auta. Policista #1 je silně otřesený, Policista #2 si odepíná pás, otevírá dveře, vystupuje z auta, vyndává pistoli.

POLICISTA #2
STŮJ!!!

PROSTŘIHY MEZI MARTINEM a POLICISTOU #2:

Martin se rychle ohlédne za sebe, běží dál.

Policista vystřelí do vzduchu.

Martin utíká stále dál, zatačí do vedlejší ulice.

Policistovi se Martin ztrácí z dohledu. Policista se vrátí těsně k autu, podívá se na svého kolegu.

POLICISTA #2
Jsi v pohodě!?

Policista #1 je stále silně otřesený, pomalu a bolestivě odpovídá kolegovi:

POLICISTA #1
Jo.

Policista #2 vezme do ruky vysílačku.

POLICISTA #2
(do vysílačky)
Všem hlídkám, všem hlídkám,
utekl podezřelý z dvojnásobné
vraždy. Napadl policistu. Je
velice nebezpečný. Utíká směrem
k *** (?)...

STŘIH:

45 EXT. ULICE - NOC

Martin utíká prázdnou ulici, po chvíli se zastaví, hluboce dýchá.

DETAIL: Martin se snaží odemknout klíčkem pouta. Po chvílce se mu to podaří. Martin odhazuje pouta na zem.

DETAILNÍ ZÁBĚR na zem do míst, kam spadnou pouta, Martin odbíhá dál ulicí.

STŘIH:

46 EXT. U POLICEJNÍHO AUTA - NOC

Kolem stojí spousta policistů a policejních aut. Policisté se rozbíhají směrem, kterým utíkal Martin. Začíná Martinovo pronásledování.

STŘIH:

47 PRONÁSLEDOVÁNÍ - SÉRIE ZÁBĚRŮ

Mnoho záběrů pátrací akce policie s prostřihy utíkajícího Martina.

*(nerozvedená scéna)

STŘIH:

48 INT./EXT. TELEFONNÍ BUDKA - NOC

Martin spatří v dálce telefonní budku.

Přiběhne k ní, vlezte do ní. Prohledá si kapsy, vyndá drobné mince, vhodí je do automatu, vytáčí číslo, ozývá se vytáčeující tón.

STŘIH:

49 INT. BYT KLÁRY - NOC

DETAILNÍ ZÁBĚR na ZVONÍCÍ mobil ležící na stole.

V KOUPELNĚ se sprchuje Klára.

PROSTŘIHY MEZI MARTINEM a KLÁROU:

Martin nedočkavě čeká v budce.

Klára se stále sprchuje, po chvílce zaslechne zvonění mobilu, zastaví sprchu, oblékne se do ručníku, jde k mobilu.

Martin pomalu dává sluchátko zpět na automat...

Klára zvedne mobil, přijme hovor.

Martin již téměř zavěsí, pak ale uslyší hlas Kláry.

KLÁRA (M.O.)

Prosím?

Martin si rychle přiloží sluchátko k uchu, rychle a rozrušeně mluví do telefonu.

MARTIN

Kláro!?

KLÁRA

No.

MARTIN

Jirka zabil Petru a Adama!

KLÁRA

(vyděšeně, nechápavě)

Co?

MARTIN

On je zabil! Musíš utýct!

Klára je v šoku, nechce tomu uvěřit.

MARTIN (POKR.)

Musíš zmizet Kláro! Určitě po tobě půjde!

Do ulice, kde Martin telefonuje, vjede policejní auto se zapnutým majákem. Martin ho ihned spatří.

MARTIN (POKR.)

Hned uteč! ... Musím jít.

Martin zavěsí.

Klára je stále v šoku, z jejího mobilu se ozývají tóny zavěšeného hovoru.

Martin utíká pryč z budky od policejního vozidla.

Klára se po chvílce vzpamatuje, zamyslí se, vyděsí se a sama k sobě řekne:

KLÁRA

(k sobě)

Simona.

STŘIH:

50 INT. BYT SIMONY - NOC

KAMERA pomalu popojíždí po bytě z pokoje do pokoje a „vjede“ do pokoje, kde je Simona.

Simona sedí v županu u stolku před zrcadlem, nanáší si na obličej pleťovou masku. Kousek od Simony na posteli začne vibrovat mobil (tichý režim). Simona mobil neslyší.

DETAIL na displej mobilu: „KLÁRA“.

Simona si dále nanáší masku, po chvílce si všimne vibrujícího mobilu. Otočí se, podívá se na něj, poté se podívá na své ruce, které má celé zanesené pleťovou maskou, a poté se zpět otočí k zrcadlu a mobilu si již dále nevšímá.

DETAIL na mobil - vyzvánění skončilo.

Simona si dále nanáší masku. Po chvílce se ozve ZVONEK od dveří.

SIMONA
(naštvaně)
Ježíši to snad není možný!

Simona si utře ruce do utěrky, vstane a jde směrem ke dveřím od bytu. Simona projde kolem mobilu, ten se opět „rozezvání“, Simona se kousek vrátí, vezme mobil a jde ke dveřím, podívá se na displej, poté přijme hovor, stále se přibližuje ke dveřím.

SIMONA (POKR.)
(do mobilu)
No?

Z mobilu se ozve Klára.

KLÁRA (M.O.)
Kde jsi?!

SIMONA
Doma. Proč? Co je zase?

KLÁRA (M.O.)
Nikomu neotvírej a zavolej
policii!

Simona v závěru Klářiny věty automaticky otevře dveře, poté si uvědomí, co jí Klára říkala - před sebou ve dveřích spatří Jirku. Simona se velice vyděsí, okamžitě

chce zabouchnout dveře, Jirka však strčí do dveří nohu.

STŘIH:

51 INT. BYT KLÁRY - NOC

Klára drží v ruce mobil, hovoří se Simonou. Z mobilu se ozve výkřik...

KLÁRA
(ustrášeně)
Simono!!?

Hovor se přeruší. Klára je velice vyděšená - je v šoku. Po chvilce se velice rychle obleče. Vybíhá z bytu.

STŘIH DO TEMNA:

ROZTMÍVAČKA:

52 EXT. DŮM KLÁRY - NOC

K domu Kláry přibíhá Martin. Rozhlíží se kolem sebe, zazvoní opakovaně na zvonek, čeká. Nikdo neotvírá. Detailní záběr na Martinův obličej - přemýšlí, napadne ho, kde by Klára mohla být (že šla za Simonou). Martin odbíhá od domu.

STŘIH:

53 EXT. DŮM SIMONY - NOC

K domu, kde bydlí Simona, se pomalu přibližuje Klára. Asi 30 metrů před domem se zastaví a dívá se na něj - je vyděšená. Po chvilce se rozejde, náhle ji však někdo zezadu velkou silou chytne kolem krku a druhou rukou ji zakryje ústa. Klára se snaží křičet, ale nejde jí to. Klára se s sebou cuká, snaží se vyklouznout tomu, kdo ji drží. Po kratším zápase Klára udeří útočníka loktem do břicha - útočník VYKŘIKNE - záběr na útočníka - je to Jirka, Klára se na něj otočí, ještě víc se vyděsí, snaží se utéct, Jirka ji však chytne konečky prstů zezadu za oblečení, Klára se na něj znovu otočí, VYKŘIKNE - Jirka se naštve a vši silou udeří Kláru do hlavy - Klára v bezvědomí padá na zem. Jirka se kolem sebe rozhlíží, jestli nikdo není kolem, poté se ohne ke Kláře, vezme ji do náručí a odbíhá s ní směrem od domu Simony.

STŘIH:

54 EXT. ULICE OPODÁL DOMU SIMONY - NOC

Jirka přibíhá s Klárou v náruči ke svému AUTU, které je zaparkované na okraji ulice, kousek do domu Simony. Jirka položí Kláru na zem, nervózně se rozhlédne kolem sebe, hledá ve své kapse klíče, odemyká auto, na zadní sedadlo položí Kláru v bezvědomí, nasedá, odjíždí.

STŘIH:

55 EXT. KŘIŽOVATKA - NOC

Martin běží ulicí směrem k domu Simony, po chvílce v dálce něco spatří. Běží čím dál pomaleji až se zastaví, dívá se před sebe - spatřuje jedoucí Jirkovo auto.

ZÁBĚR z Jirkova auta: KAMERA se dívá na ležící Kláru na zadním sedadle, poté se podívá na řídícího Jirku a zároveň jde vidět na chodníku Martin (Jirka ho nevidí).

ZÁBĚR od Martina na kolem projíždějící Jirkovo auto. Auto projede kolem Martina, ten se za ním otáčí, auto brzdí, zastavuje na křižovatce - svítí červená. V okolí nikdo není. Martin se rozbíhá za autem, co nejnenápadněji se z boku přibližuje k autu, již zcela zřetelně vidí Jirku za volantem.

ZÁBĚR zepředu přes čelní sklo auta na Jirku, ten se upřeně dívá na semafor a velice nervózně poklepává prsty na volantu.

Martin je již pár metrů za autem, potichu přistupuje k autu, na zadním sedadle spatří ležící Kláru, vyděsí se, strachy se velice rozzuří, rychle přistoupí k předním dveřím řidiče - Jirka spatří Martina, lekne se, okamžitě se chce rozjet, Martin otevře dveře u Jirky, zuřivě se na něj vrhne - oba se perou. Martin se snaží vytáhnout Jirku z auta, ten se vši silou brání a dává rány Martinovi. Jirka se snaží rozjet - auto se rozjíždí, Martin se však pevně drží Jirky... auto ujede pár metrů, poté Jirka dupne na brzdu, protože již téměř z auta vypadne, protože ho Martin drží. Opět pokračuje rvačka. Jirka zařadí zpátečku, a rozjede se dozadu, Martin se snaží držet, po chvílce však padá na zem a Jirka mu odjede asi 3 metry dozadu, poté se opět rozjíždí dopředu... Martin rychle vstane a skočí Jirkovi na přední kapotu vozu. Jirka jede s Martinem na kapotě, Jirka kličkuje a snaží se Martina setřást, Martin se pevně drží.

ZÁBĚR na ležící Kláru na zadním sedadle: Klára se pomalu probírá, pomalu se posazuje, chvilinku se zmateně

rozhlíží kolem sebe, poté spatří Martina ležícího na kapotě. Klára se vrhne na Jirku a začne ho vši silou zezadu škrtit. Jirka řve, snaží se bránit, pouští nohu z plynu, auto pomalu zastavuje.

Martin rychle sleze z kapoty, otevře dveře od auta a vrhne se na Jirku, vši silou ho bije. Po chvílce je Jirka velice otřesený, Martin ho nechá, rychle jde k zadním dveřím, otevře je, chytá Kláru za ruku, vytahuje ji z auta, oba společně utíkají pryč od auta.

Jirka se vzpamatuje, sáhne do přihrádky v autě, vytahuje pistoli, vylézá z auta, vystřelí po Martinovi a Kláře, ozve se velká RÁNA.

Martin a Klára se otočí směrem na Jirku, spatří, že má v ruce zbraň, rozutíkají se ještě mnohem rychleji.

Jirka po nich ještě dvakrát vystřelí.

Martin a Klára mizí Jirkovi z dohledu.

Jirka se rozhlíží kolem sebe, poté rychle naskočí do auta, velkou rychlostí odjíždí.

STŘIH:

56 EXT. ULICE - NOC

Martin a Klára běží ulicí, stále se ohlížejí za sebe, spomalují, zastavují se. Hluboce dýchají, oba jsou velice vyděšení.

MARTIN

Jsi v pořádku?

Klára vyděšeně kývá (že ano), celá se chvěje. Martin se na ni upřeně dívá. Martin Kláru obejmě, Klára ho též pevně obejmě.

MARTIN (POKR.)

Už je to dobrý.

Po chvílce se přestanou objímat, kousek od sebe odstoupí. Klára se podívá na zem, všimne si, že je dole krev, podívá se na Martinovu ruku, ze které kape krev. Klára se vyděsí, rychle chytne Martinovu ruku - je celá od krve. Martin se všimne, že mu teče krev, doposud to netušil. Klára sundá Martinovi vrchní část oděvu, Martinovi teče z ramena krev. Klára vyndá z kapsy kapesník, přiloží jej na Martinovo rameno.

KLÁRA

Musíš do nemocnice.

MARTIN

To nic není?

KLÁRA

Vždyť seš celej od krve. ...
Musel tě trefit.

Klára ošetřuje Martinovo zranění.

KLÁRA (POKR.)

Pojď prosím tě.

Oba se pomalu rozejdou.

KLÁRA (POKR.)

Kde vzal tu pistoli?

MARTIN

Nevím. ... Úplně se zcvoknul.

KLÁRA

Podrž si to.

Klára ukazuje Martinovi, aby si podržel kapesník na ráně.
Martin chytne kapesník, Klára vytahuje z kapsy mobil.

MARTIN

Kam jdeš volat?

KLÁRA

Kam asi? -Jestli sis toho
nevšiml, tak tě postřelil.

MARTIN

Počkej! Nemůžeš volat záchranku!

KLÁRA

(nechápvavě)

Proč?

MARTIN

Policajti si myslej, že jsem je
zabil já.

KLÁRA

Tak jim to vysvětlíme...

(pousměje se)

Teď máš svědka.

Martin se též pousměje. Klára se chystá vytáčet číslo, v tom však začne mobil zvonit. Klára se udiveně podívá na mobil, poté na Martina.

KLÁRA

Simona.

Klára a Martin se na sebe nechápavě dívají. Po chvílce Klára přijme hovor, nic neříká, pouze napjatě čeká.

JIRKA (M.O.)

(z mobilu,
pomalu, klidně)

Ahoj. ... Mám pro vás překvápko.

Pauza.

SIMONA (M.O.)

(z mobilu,
pláče)

Kláro!

Klára a Martin se vyděsí.

KLÁRA

(do mobilu)

Simono!

Z mobilu se ozve Jirkovo zachechtání.

KLÁRA (POKR.)

Co chceš!!?

JIRKA (M.O.)

Jestli komukoliv řeknete,
že jsem to byl já...
-je po ní.

MARTIN

(do mobilu)

Ty hajzle!

JIRKA (M.O.)

(naštvaně)

Mírní slova, nebo se rozloučíš
s další kamarádkou. ...
Policajti si myslej, žes je
oddělal ty, tak ať to taky tak
zůstane.

KLÁRA
(do mobilu)
Co bude se Simonou?

JIRKA (M.O.)
To záleží jen na vás.

KLÁRA
Tak co máme udělat?

JIRKA (M.O.)
Zatím nic. ... Ozvu se ráno.

Jirka ukončí hovor. Klára a Martin se na sebe dívají.

KLÁRA
Co budeme dělat?

MARTIN
Musíme počkat do rána.

Klára přemýšlí.

KLÁRA
Zavoláme policii.

MARTIN
To nemůžem.

KLÁRA
Vždyť ji zabije!

MARTIN
Právě že jestli to někomu řeknem,
tak ji zabije. ... Nemá co
ztratit. ...
Musíme se někam schovat.

KLÁRA
Jsi zraněnej.

MARTIN
To fakt nic není.

KLÁRA
Kam chceš jít?

MARTIN
Nevím.

Klára přemýšlí.

KLÁRA

Mohli by jsem jít k nám na chatu. ... Teda ona není naše, je našich známých a my tam občas jezdíme... Jirka o ní určitě neví.

MARTIN

Tak jo. A kde je?

KLÁRA

Kousek za Prahou.

MARTIN

Kousek? A jak se tam chceš dostat?

KLÁRA

(s úsměvem)

Slyšel jsi už někdy o taxi?

Martin se usměje.

STŘIH:

57 EXT. CHATA - NOC

K chatě na opuštěném místě přijíždí TAXI. Z vozu vystupují Martin a Klára. Taxi odjíždí. Martin a Klára jdou po cestě k chatě.

MARTIN

Vypni si mobil a vyndej z něj baterku. ... Mohli by nás vystopovat.

Klára vytahuje mobil, vyndává z něj baterii.

Klára a Martin přicházejí k chatě. Klára hledá klíč od chaty, po chvílce ho nachází (např. pod květináčem, na hřebíku u střechy apod.), odemyká.

STŘIH:

58 INT. CHATA - NOC

Otevírají se dveře, dovnitř vchází Klára s Martinem. Klára rozsvěcí.

Záběr na interiér chaty: pěkná, malá, útulná chata.

Klára si sundává věci, Martin stojí u dveří. Klára se podívá na Martina, vidí, že tam jen tak stojí. Klára jde k Martinovi, chytne ho za ruku, odvádí ho k posteli...

KLÁRA

(s úsměvem)

Posaď se prosím tě.

Martin se posadí na postel, je nervózní. Klára zapálí oheň v krbu, poté prohledává chatu, po chvílce nachází lékárničku, přináší ji k Martinovi, sedá si vedle něj na postel. Klára sundává Martinovi všechno horní oblečení. Martin je celý od krve. Klára vydezinfikuje Martinovi poraněné místo, poté mu dá náplast a obváže mu rameno obvazem - Martin se celou dobu dívá Kláře upřeně do očí. Klára je hotova s ošetřením Martina, všimne si, že se na ni Martin stále dívá hlubokým pohledem, jeho pohled opětuje. Oba se nehýbají, hledí si do očí, hluboce dýchají. Martin pomalu zvedá svoji ruku, pohladí Kláru po vlasech. Po chvílce se k sobě oba nakloní, začínají se líbat. Klára si vysvlékne horní díl oblečení, přitiskne se k Martinovi, lehají si do postele, vášnivě se líbají.

O NĚCO POZDĚJI: Klára a Martin leží v posteli, milují se.

STŘIH:

59 EXT. CHATA - NOC

Záběr z venku na chatu.

STŘIH:

60 EXT. KRAJINA - NOC/DEN

ZÁBĚR na vycházející slunce v přírodě (okolí chaty).

STŘIH:

61 INT. CHATA - RÁNO

KAMERA se pomalu pohybuje po chatě, zabírá detaily oblečení válejícího se po zemi, poté najede na postel: v posteli spí Martin a Klára, pomalu se probouzejí, usmívají se na sebe.

O NĚCO POZDĚJI: Klára a Martin se dooblékají, ustaraně se na sebe podívají.

MARTIN

Bude to dobrý.

Martin a Klára se chystají odejít, jdou ke dveřím, Martin otevře dveře, náhle dostane velkou ránu pěstí do obličeje - otřesený se svalí na zem... do chaty vtrhne Jirka, zabouchne za sebou dveře, Klára je v šoku.

JIRKA

(naštvaně)

Nazdar! Tak jsem tady!

Martin se s obtížemi snaží postavit ze země, Jirka k němu přistoupí a surově ho kopne, Klára se vrhne na Jirku, ten ji odstrčí a Klára padá na zem vedle Martina. Jirka vytáhne pistoli a namíří ji na Martina a Kláru.

JIRKA (POKR.)

Co se tváříte tak překvapeně?
Řekl jsem, že se ránu ozvu...
tak se ozývám.

Martin je velice otřesený, snaží se alespoň posadit, Klára se přitiskne k Martinovi.

JIRKA (POKR.)

Vidím, že jste si to tu přes
noc pěkně užili.
(k Klára)
Ty děvko!

KLÁRA

Co chceš dělat? Chceš nás
zabít?

JIRKA

Jo chci. Ale mám lepší plán.

KLÁRA

Co je se Simonou?

JIRKA

Simona? ... Ahm... řekněme...
že šla navštívit Petru.

KLÁRA

(s pláčem)
Ty hnusnej hajzle!

JIRKA

Chceš je taky navštívit?
-Stačí říct.

Jirka udělá krok vpřed k Martinovi a Kláře.

JIRKA

Uхни děvko!

Klára se ještě více přitiskne k silně otřesenému Martinovi.

JIRKA (POKR.)

Řekl jsem, uhni!

Klára stále pevně drží Martina, brečí.

JIRKA (POKR.)

Uхни, nebo to do něj hned
teď našiju.

Jirka míří pistolí na Martina. Klára se s pláčem odsune od Martina.

KLÁRA

Co mu chceš udělat?

JIRKA

Když budete spolupracovat, nic
se mu nestane.

Jirka přistoupí k Martinovi a nohou ho ze zad otočí na břicho, poté od něj odstoupí, sáhne do kapsy, vytáhne lepící pásku a hodí ji na Kláru.

JIRKA (POKR.)

Slep mu tím ruce!

Klára stále pláče.

KLÁRA

Proč?-

JIRKA
(rozzuřeně)
Drž hubu a dělej!!

Klára pomalu vezme lepící pásku a velmi pomalu a neochotně se přisouvá k Martinovi.

JIRKA (POKR.)
(nepříčetně)
Dělej, kurva!!!

Klára pomalu slepuje Martinovi ruce za jeho zády.

JIRKA (POKR.)
Pořádně!

Klára s pláčem doslepí Martinovi ruce.

JIRKA (POKR.)
Teď od něj vypadni!

Klára se nechce vzdálit od Martina.

JIRKA (POKR.)
Dělej!!

Klára se vzdálí od Martina.

JIRKA (POKR.)
Vstaň a otoč se!

Klára pomalu vstává ze země.

JIRKA (POKR.)
Neser mě, kurva!!

Klára se opět velice vyděsí, rychle si stoupne a otočí se.

JIRKA (POKR.)
Jdi ke stěně!

Klára jde čelem ke stěně, dojde k ní, zastaví se. Jirka přistoupí k ležícímu Martinovi, odtrhne kolečko se zbývající páskou a přistupuje ke Kláře.

JIRKA (POKR.)
Dej ruce dozadu!

Klára dá své ruce dozadu, Jirka jí je slepí páskou, poté ji chytne za spleené ruce a odvádí ji k posteli, kde ji svalí na postel.

JIRKA (POKR.)

Sedni!

Klára se posadí na postel. Jirka se otočí a rozhlíží se po chatě, po chvílce spatří na kuchyňské lince (příp. stůl) sadu nožů, jde k nim, Klára se na něj vyděšeně dívá. Jirka přistoupí ke kuchyňské lince, natáhne se - místo nože však vezme hrnek a napustí do něj vodu, otočí se, jde k Martinovi, otočí ho na záda a vylije do obličeje vodu. Martin zakašle a probere se. Jirka se rychle otočí, vrátí hrnek zpět na kuchyňskou linku, poté se postaví před Martina a za ním sedící Kláru na posteli.

JIRKA

Teď mě dobře poslouchejte.
Už se nikomu nemusí nic stát.
Stačí jen, když uděláte přesně
to, co vám teď řeknu.

Jirka si jde pro židli, položí si ji kousek před Martina a sedne na ni. Martin je již celkem probraný.

JIRKA (POKR.)

Já... jsem Petru... Simonu...
Adama... ani toho blbečka -
nezabil.
Zabil si je totiž ty.

Jirka ukáže prstem na Martina.

KLÁRA

Co to žvaníš?

JIRKA

Ticho!!!
Jak říkám, zabil je on.

MARTIN

Jsi fakt magor.

JIRKA

Magor, kterej vodpráskne tvoji novou holku, jestli si policie nebude myslet to samý, co já!

Abych byl přesnější... Půjdeš na policii a tam se přiznáš ke všem těm vraždám.

Martin se „usměje“ a kroutí nechápavě hlavou (jako že: „Ten Jirka se úplně zbláznil“).

JIRKA (POKR.)

Jestli to neuděláš, nebo ti policie neuvěří... rozluč se s Klárou.

KLÁRA

Nejseš normální! Tohle nikdy nemůže vyjít! Myslíš, že sou tak blbí, že nepřijdou na to, kdo to udělal?

JIRKA

O to se musí postarat tady tvůj manžilek.

MARTIN

Stejně se na to přijde.

JIRKA

Tak ji oddělám!!! Jedna vražda navíc pro mě už nic neznamená! Ale co pro tebe? Víš že seš dost velkej pitomec na to, abys kvůli ní všechno obětoval. ... Tak to udělej!!

KLÁRA

Určitě jsou proti tobě spousty svědků a důkazů.

Jirka se nepřičetně rozzuří.

JIRKA

Drž hubu!!!

Jirka jde rozzuřeně ke Kláře, ta stále mluví...

KLÁRA
 Otisky, D. N. A. ... všude ve městě
 jsou kamery-

Jirka velkou rychlostí přijde těsně ke Kláře, rozzuřený
 jí přiloží pistoli na obličej.

JIRKA
 (ječí)
 DRŽ HUBU KURVA!!! CHCEŠ
 CHCÍPNOUT HNED!!!?
 CHCEŠ!!!?

Klára se velice vyděsí, rozbřečí se, chvěje se.

MARTIN
 (křičí)
 Nech ji nebo tě zabiju!!!

Jirka se rozzuřeně otočí, jde rychle k Martinovi, namíří
 na něj pistoli.

JIRKA
 A jak to chceš udělat!?! Hm?!

Jirka vrazí Martinovi pěstí do obličeje. Klára silně
 brečí. Jirka se otočí na Kláru.

JIRKA (POKR.)
 Neřvi!

Jirka vezme lepící pásku, rychle přistoupí ke Kláře,
 zalepí jí ústa, chytne ji zezadu za ruce, zvedne ji z
 postele, odvádí ji pryč, zastaví se s ní před Martinem.

JIRKA (POKR.)
 (k Martin)
 Uděláš to, jak jsem ti řekl,
 nebo ji vidíš naposled!

Jirka odvléká Kláru ke dveřím, otevře dveře, otoč se na
 Martina.

JIRKA (POKR.)
 Věřím, že se z toho brzo
 dostaneš, tak doufám víš, kam
 zamíříš? ... Jestli ne? ...
 -Pořádně si s ní užiju, dřív
 než ji rozřezám.

Jirka odvádí plačící Kláru ven z chaty, Martin se na ně bezmocně dívá.

STŘIH:

62 EXT./INT. CHATA - DEN

Jirka vychází s Klárou z chaty, zabouchává dveře, vleče ji směrem k autu.

PROSTŘIHY MEZI MARTINEM a JIRKOU s KLÁROU:

Martin leží v chatě spoutaný na zemi, vši silou se snaží odpoutat své ruce od lepící pásky - nejde mu to.

Jirka přichází k autu, otevírá zadní dveře, strká Kláru do auta, Klára padá na zadní sedadlo, Jirka zavírá dveře, sedá si na místo řidiče, startuje auto.

Martin slyší ZVUK startujícího motoru, vši silou se snaží osvobodit - nejde mu to.

ZÁBĚR na odjíždějící auto.

Klára bezmocně leží na zadním sedadle.

Martin slyší ODJÍŽDĚJÍCÍ auto, cuká s sebou, snaží se osvobodit, nejde mu to... po chvílce to vzdává.

ZÁBĚR z venku na chatu.

V CHATĚ: Martin leží bezmocně na zemi. KAMERA pomalu popojíždí po podlaze a DETAILNĚ zabírá Martina, „najede“ mu na obličej - je unavený, vyčerpaný, hluboce dýchá. Po chvílce přemýšlí, vybavuje si posledních pár minut - ozývá se hlas Jirky:

JIRKA (M.O.)

(s ozvěnou)

Jestli to neuděláš...

...rozluč se s Klárou.

Pořádně si s ní užiju, dřív než ji rozřezám.

Jedna vražda navíc pro mě už nic neznamena!

(ozvěna, opakuje se, slábne)

Ale co pro tebe...? ...co pro tebe

...pro tebe...?

Jirka se naštve, náhle je zcela plný energie, začne největší hlasitostí ŘVÁT.

ZÁBĚR na slepené Martinovi ruce - Martin roztrhne pásku.

Martin se osvobodí, rychle běží ke dveřím.

STŘIH:

63 EXT. CHATA - DEN

Prudce se otevřou dveře od chaty a z nich vyběhne Martin, doběhne na místo, kde stálo auto, zastaví se, rozhlíží se, po chvílce se rozbíhá směrem, kam jel Jirka s Klárou.

STŘIH:

SEKVENCE BĚHU

SÉRIE ZÁBĚRŮ:

64 AKČNÍ SEKVENCE (několik minut): Martin běží LESEM za autem s Jirkou a Klárou + PROSTŘIHY na auto, Jirku a Kláru.

STŘIH:

65 EXT. LES/ ZATÁČKA - DEN

Martin běží po stráni a pod sebou na cestě (silnici) vidí jedoucí auto s Jirkou a Klárou.

Auto se blíží k prudké zatáčce, zpomaluje, Martin běží dolů k autu.

Auto vjíždí do zatáčky, jede velmi pomalu, projíždí zatáčkou... v tom se z lesa vyřítí Martin, otevře rychle dveře u Jirky (Jirka nestihne zareagovat) a skočí hned na něj, vší silou ho mlátí, Jirka ztrácí kontrolu nad řízením, auto zpomaluje, najíždí do stráně, zastavuje. Martin a Jirka se perou v autě, Martin vší silou bije Jirku do obličeje, ten se snaží bránit, po chvílce však omdlí. Martin rychle vyleze z auta, otevře zadní dveře, vytáhne z auta Kláru, snaží se jí rychle rozlepit ruce, po chvílce se mu to podaří, Klára si strhne pásku z pusy a vykřikne:

KLÁRA

Pozor!!!

Jirka se probírá, sahá po pistoli, chystá se vyjít z auta a pistolí namířit na Martina. Martin, po zakřičení Kláry, se otočí, spatří Jirku a okamžitě se na něj vrhne. Oba se perou o zbraň, padne několik VÝSTŘELŮ do vzduchu a do země, potom oba zbraň sklopí tak, že ji překloupí svými těly... ozve se VÝSTŘEL, oba ztichnou, hledí si do očí, po chvílce se oba začnou kácet k zemi, kleknou si, vznikne mezi nimi mezera. Martin si jednu svoji ruku dá před sebe a podívá se na ni - ruka je od krve. Martin se podívá na Kláru, ta se na něj vyděšeně dívá. Poté se Martin podívá na Jirku... Jirka padá na záda, z břicha silně krvácí (krev na Martinově ruce je Jirky). Jirka se podívá na pistoli, kterou drží v ruce, následně ji odhodí pryč, stoupne si, přiběhne k němu Klára, krátce ho obejmě, poté se oba dva dívají na Jirku. Jirka leží na zemi, kašle krev, snaží se něco říct...

JIRKA

S.... ss..... s...

Jirka umírá. Martin a Klára se na něj vyděšeně dívají.

ZÁBĚR Z DÁLKY na Martina, Kláru a mrtvého Jirku.

ZATMÍVAČKA:

ROZTMÍVAČKA:

66 EXT. LES/ ZATÁČKA - DEN

Stejné místo jako scéna 65 - o něco později.

DETAILLNÍ ZÁBĚR na obličej Jirky, poté je přikryt černou plachtou.

CELEK: Všude je spousta policejních vozidel a pracujících policistů a detektivů, kolem těla Jirky je policejní páska, tělo Jirky je právě odnášeno do pohřebního vozu.

V policejním vyšetřovacím vozidle sedí Martin s Klárou a s nimi tam jsou dva policejní VYŠETŘOVATELÉ.

VYŠETŘOVATEL #1

To je zatím všechno. Děkujeme.

Oba Vyšetřovatelé vystupují z automobilu. Klára chytne Martina za ruku, vzájemně se na sebe hluboce dívají.

Na místo činu přijíždí další policejní auto, Klára ho pozoruje. Auto zastavuje, vystupuje z něj POLICISTA, poté se otevřou zadní dveře a vystoupí Simona.

Klára uvidí Simonu, je zcela překvapená.

KLÁRA
(k Martin)
Simona.

Martin se podívá směrem, kam se dívá Klára, též spatří Simonu. Oba vyjdou z auta ven, dívají se na Simonu. Simona jde v doprovodu policisty směrem k Martinovi a Kláře, po chvíli si jich všimne, utíká k nim - Martin a Klára ji běží naproti. Klára se Simonou šťastně a silně obejmou.

KLÁRA
Ty žiješ!

Simona a Klára se přestanou objímat.

KLÁRA (POKR.)
Mysleli jsme, že tě zabil.

SIMONA
Chtěl to udělat, ...ale nakonec
mě jenom svázal doma...

STŘIH:

RETROSPEKTIVA:

67 INT. BYT SIMONY (POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 50)

Simona telefonuje s Klárou, jde ke dveřím, otevírá dveře - před sebou ve dveřích spatří Jirku. Simona se velice vyděsí, okamžitě chce zabouchnout dveře, Jirka však strčí do dveří nohu.

STŘIH:

68 INT. BYT KLÁRY (SCÉNA 51)

Klára drží v ruce mobil, hovoří se Simonou. Z mobilu se ozve výkřik-

STŘIH:

69 INT. BYT SIMONY (POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 67 resp. 50)

Simona křičí, poté zavěsí hovor a hovoří k Jirkovi.

SIMONA

Řekla jsem ti, ať sem nechodíš.

JIRKA

Jo, ale zkomplikovalo se to.

STŘIH:

PŘÍTOMNOST:

70 EXT. LES/ ZATÁČKA - DEN (POKRAČOVÁNÍ SCÉNY 66)

SIMONA

A co vy, jste v pořádku?

MARTIN

Jo - už je po všem... je mrtvej.

SIMONA

Ještě že tak.

Klára obejmě Martina, Simona se na ně dívá.

DETAILNÍ ZÁBĚR na obličej Simony dívající se na Martina a Kláru-

OBRAZ SE ZAČNE ZRYCHLENĚ VRACET ZPĚT, JSOU ZACHYCENY NEJDŮLEŽITĚJŠÍ OKAMŽIKY Z FILMU-

71 INT. LOŽNICE - NOC

Simona a Jirka spolu leží v posteli, oba jsou nazí, Jirka leží na zádech, simona se opírá o jeho hrud' (právě se milovali).

JIRKA

Už budu muset jít.

SIMONA

Kam zase?

JIRKA

Domů. Chci se vyspat... zítra je škola a večer půjdem určitě všichni zase chlastat.

SIMONA

To jsou kecy. Deš zase za
nějakýma babama.

Jirka se zasměje.

JIRKA

(ironicky)

Já? Nikdy?

Jenom bych zítra nerad zklamal
kámoše.

SIMONA

Kámoše? -Stejně jsou to všichni
děsní idioti.

Jirka se usměje.

JIRKA

To jsem nevěděl, že si tohle o
nich myslíš? Myslel jsem, že
je máš ráda.

SIMONA

Ty o mně nevíš spoustu věcí. ...
Jsou to prostě nuly... a ani by
se mnou nehlo, kdyby umřeli.

Jirka se směje.

JIRKA

Fakt?

Jirka se dál usmívá, mlčky leží a dívá se směrem do
stropu. Po chvílce: KAMERA zabere DETAIL obličeje Simony.

SIMONA

Víš co? ... Mám nápad.

STŘIH:

TEMNOTA

ZÁVĚREČNÉ TITULKY

KONEC

VŠECHNA PRÁVA VYHRAZENA

MICHAL GAJDŮŠEK

2007

www.filmovani.cz